

L.eleg.m.

820

10. eleg. m.
820.

(820) m.
B. L. lat. p. 1056.

<36611927760018

<36611927760018

Bayer. Staatsbibliothek

AENIGMATA,

QUAE VOCANT

C h a r a d e n.

EDIDIT

IOHANNES IACOBUS FRIDERICUS
VOGELGSANG,

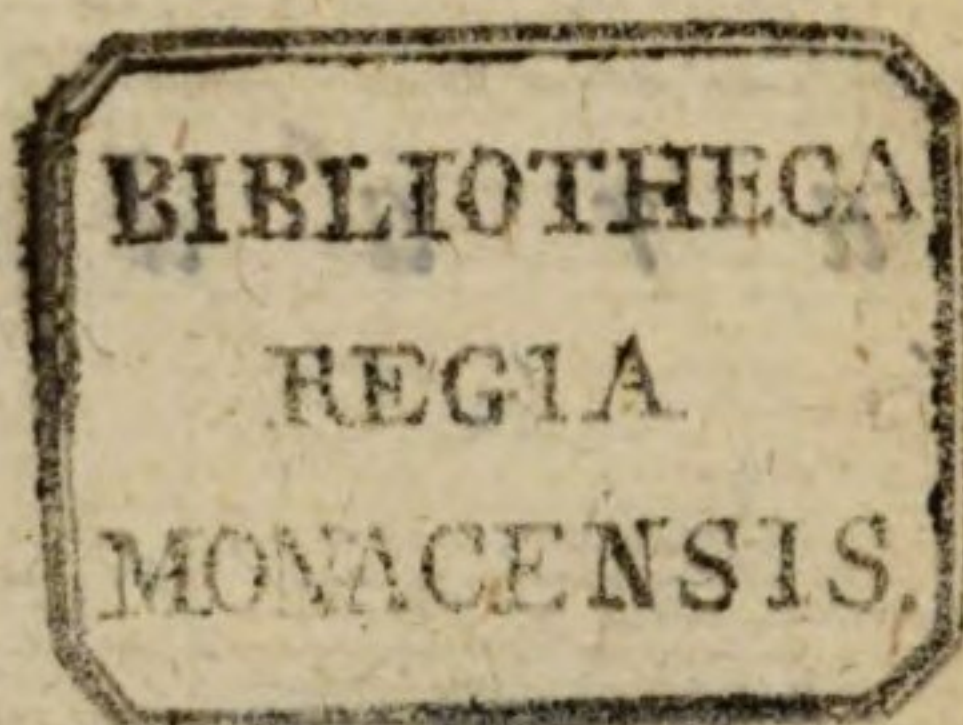
*a consiliis ecclesiasticis, Superintendens
ex Pastor Trochtelfingensis.*

NORDLINGAE,
IN BIBLIOPOLIA BECKIANA.

1 8 1 0.

A E N I G M A T A

Q U A E V O C A N T

E D I D I T

IOHANNES IACOBUS FRIDERICUS
VOGELSSANG,

a consilio ecclesiasticis, Superintendentens
et Pastor Frobenianus.

NORDLINGAE,
IN BIBLIOPOLIA BECKMANN
1 8 1 0.

SERENISSIMO PRINCIPI

HEREDITARIO

LUDOVICO

PRINCIPI AB OETTINGA - OETTINGA

ET OETTINGA - WALLERSTEIN

ETC. ETC.

PRINCIPI AC DOMINO MEO

CLEMENTISSIMO

D. D. D.

SUBMISSA SUI COMMENDATIONE

AUCTOR.

SEMPERISSIMO PRINCIPIS

HEREDITARIO

LUDOVICO

PRINCIPIS AB OTTINGA - OTTINGA

ET OTTINGA - WALLERSTEIN

ETC. ETC.

PRINCIPIS AC DOMINO MEIO

CLEMENTISSIMO

D. D. D.

SUBMISSA SUI COMMENDATIONE

AUCTOR.

SERENISSIME PRINCEPS,
Domine Indulgentissime!

Iam praeteritis annis felicitate usus
fueram, maximum ingenium, quod in
TE est, observare et admirari, quum

a Patre Tuo Serenissimo, cuius pia
memoria non discedit, dignatus fui,
librorum praestantissimorum amplissi-
mas opes, tantas, ut pares illis co-
pias vix nostra viderit aetas, ordinare.
Fretus clementia Tua, SERENISSIME
PRINCEPS, ausus sum, Tibi dedicare
exiguitates eruditas, nulla alia mente,

quam ut et publice tester illam infinitam venerationem, qua animus meus impletus est, Accipias illas, PRINCEPS CLEMENTISSIME, clementibus manibus.

Revertaris ex Academia, cuius decus nunc es, salvus et incolumis in patriam, non solum de TE bene sperantem, sed etiam confidentem, TE

talem futurum, qualem iam cognitum
iudicavit. Usque ad cineres

Nominis Tui Serenissimi

venerator pius

autor.

P r a e f a t i o.

Prope supervacaneum est dicere, vocabula, in his aenigmatibus descripta, germanica esse, quum lingua Latina nulla vel pauca habeat talibus lusibus apta. Ut amorem in hanc linguam eruditorum iamiam reviviscentem, et quod in me est, colerem, nec non ingenium

iuvenum exacuerem, nitebar. Criticos
corrumpere nolo. Feriant, ut sentiat
auctor. Inlitteratum plausum non de-
sidero. An ceterum operae pretium
fecerim?

„Cito rumpes arcum, semper si ten-
sum habueris,“

„At si laxaris, quum voles, erit uti-
lis.“

„Sic ludus animo debet ali-
quando dari,“

„Ad cogitandum melior ut re-
deat tibi.“

Subscribenten-Verzeichnis.

Ansbach.

Herr Prof. Brunner.

- *Iustizcommissaire Hofmann.*
- *Stadtdiac Kaiser.*
- *Prof. Oertel.*

Aufhausen.

- *Pfarrvicar Schäfer.*

Augsburg.

- *Pf. Christoff.*
- *Diac. Erhard.*
- — *Geuder.*
- *Pf. Lodter.*
- *Diac. Neuhofer.*
- *Freiherr von Schnurrhein.*
- *Diac. Wasser.*

Baireuth.

- *Dr. Sackenreuter.*

Benzenzimmern.

- *Pf. Seiler.*

Bopfingen.

Herr Stadtpf. Buttersack.

— *Diac. u. Districtsschuleninspector Weiler.*

M. Deggingen.

— *Probst u. Bibliothecär P. Basil. Sinner.*

— *Pf. Winkelmann.*

Dinkelsbühl.

— *Diac. Lösch 4 Exempl.*

Ebermergen.

— *Pfarrvicar. Cellarius.*

Forheim.

— *Pf. Oppenrieder.*

Frankfurt.

— *Kaufmann Cramer.*

— — *Lödel.*

Fürnheim.

— *Pf. Stierlein.*

Gunzenhausen.

— *Obercaplan und Districtsschuleninspector
Treiber.*

Harburg.

Herr Geheimderath Strelin.

— *Diac. u. Pf. in Gr. Sorheim Zöller.*

Hohenaltheim.

— *Pf. Oppenrieder.*

Honhard.

— *Pfarrvicar Lösch.*

Kirchheim.

— *Pf. Lang.*

Landshut.

— *Steck, der Rechte Candidat.*

Kemmen.

— *Camerarius und Pf. Hohbach.*

Nördlingen.

— *Praeceptor Doppelmayr.*

— *Diac. Schöpferlin.*

— *Spitalpfarrer Weng.*

— *Wiedenmann, Stud. Sc.*

— *Stadtrichter Wucherer.*

Oettingen.

— *Candidat Bieringer.*

— *Diac. Hohbach.*

Oettingen.

- Herr Rector und Inspector Seminarii Prinz.*
— *Conrector Schegk.*

Pföfeld.

- *Camerarius u. Pf. Mack.*

Regensburg.

- *Braig, Capitular aus der Abtey March-*
thal.

Regensburg.

- *Kaiser, Fürstl. Primat. Oberlandesge-*
richts- und Justizrath.
— *Dr. Heinrich Lang, Fürstl. Thurn und*
Taxischer Hofmedicus.
— *Iacob Lang, Fürstl. Thurn u. Taxischer*
Justizcommissionsrath und gehei-
mer Secrétaire.
— *Baron Tänzl, Domcapitular und Präsi-*
dent des Fürstl. Primat. Ober-
landesgerichts für das Fürsten-
thum Regensburg.

Rothenburg ob der Tauber.

- *Cramer, erster Stadtgerichtsassessor.*
— *Gessner, zweiter Stadtgerichtsassessor.*

Schussenried.

Herr Professor P. Ambros. Frey, 3 Exempl.

Trautskirchen.

— Senior u. Pf. Pümmler.

— Pfarrvic. Speier.

Unterrisingen.

— Pf. Schlegel.

Wallerstein.

— Präsident von Aufenberg.

— — von Belli.

— Carl Cramer, der Cameralwissenschaften
Beflissener.

— Rentamtsscribent Högg.

— Geheimderath u. Leibmedicus Ian.

— Justizrath Kohler.

— Kanzlist Lembek.

— Hofcammerrath Maier iun.

— Canzlist Müller.

— Secretaire Rau.

Wallerstein.

Herr Professor P. Andreas Reibelt.

— Hofcammerrath Ritter.,

— — — Wasser.

— Dr. Wiedemann.

Weissenburg.

— Sen. u. Archidiac. Roth.

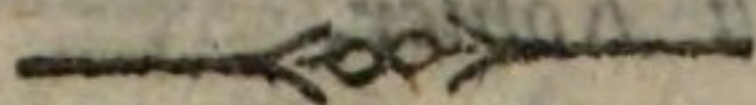
Wittelshofen.

— Camerarius u. Pf. Kern.

Zimmetshausen.

— Hofrath Le Bret.

— Geheimderath Ludwig.

I.

Syllabae duae priores.

Est hostis tenebrarum; donec eae domi-
nantur,
Non apparet; sed venit illico, quando recedunt.

Syllaba posterior.

Elige, cantor, laetum, moestum; namque poëta
Servit cuilibet.

Totum.

Evigila, mi anime, et cane!

II.

Syllabae duae priores.

Omnes, omnes sunt nostrum cupidi, re-
quiescunt

Nullam partem vitae, connituntur et optant,
Ut nos arripiant; sumus illorum unica finis;
Non operam horrent nec sumtus, contingere
metam.

Heu stolidos homines! quare vos quaeritis illac,
Qua nunquam invenietis nos. Vitae paludes!
Hauritis morbos, hauritis saepius etiam
Mortem immaturam. Est turpis fallacia, vestras
Quae coecat mentes. O vos distinguite caute
Inter verum et falsum, ac inter corpus et um-
bram.

Tu sitiens! ex sacris, puris fontibus hauri,
Ex studiis, aut natura, aut ex religione;
Hic bibe, hic compeſce sitim, et recreabere
vere.

Syllabae duae posteriores.

Moeror se cum tristitia coniunxerat olim;
En nos prolem tristem, solamen miserorum!
Est homo solus, qui nos gignit, bestia nunquam.

Excepta est fera unica, si modo fabula vera est.
Arbor et excepta una est, nempe intellige vitem.

Totum.

Sursum mortales! illic perfecta priora.
Non cessabunt in terris his posteriora.
Omnino esset totum in coelo existere dignum.

Syllaba prior.

Me quaerunt defessi, si requiescere debent.

Syllabae duae posteriores.

Me quaerunt sitientes, si potus cupidi sunt.

Totum.

Et me quaerunt, ut calefiant, frigore magno
Qui cubitum discedunt.

Syllabae duae posteriores.

IV.

Syllaba prior.

Difficile interdum est mihi, onus tolerare diei.
 Omnia me pertaudent; seria sunt odiosa.
 Gaudeo, quando optata ad lassum vespera venit;
 Atque adventus laeti convivae exhilarat me
 Tecum, quem filium argutum ingenii vocat
 omnis
 Ridens, cuius fratrem insulsum quilibet odit.

Syllabae duae posteriores.

O si molesti pedibus quiddam daret alas
 Hospitis! avolet ut tu, me aperiente fenestram.

Totum.

Omnino, multum risum laeto excitat omni;
 Omni tristi est intolerabilis. Aufugiatque,
 Si satyras loquitur, nam laedit amicos.

Syllaba prior.

O Deus, oramus, locupleti pauperibusque,
 Da, quod syllaba signat, cuncti ut vivere
 possint.
 Paucis natura est contenta.

Syllaba posterior.

Sint modo parci! Quod super est, id colligat
 omnis

In vas. Nomen posterior tibi syllaba dicit.

Totum.

Adsunt si fastidia, totum pendeat alte!

Syllabae duae priores.

Undique in his terris est innumerabilis haec
 grex;
 Est imitatorum pecus.

Syllabae duae posteriores.

Illa sum, quam Deus, et quam quisque homo
 postulat a te!
 Et quam debemus cunctis.

Totum.

Sint omnes matres sapientes, meque camento!

VII.

Syllaba prior.

Emineo super omnes; me destruxerat olim
Hanc ob causam Gallus, magno cuique inimicus.
O risum teneatis amici!

Syllaba posterior.

Magnus Alexander: Nil refert, dixerat olim,
Si modo solvatur.

Totum.

Non nego, sum vacuum caput ingentis speciei.
Nonne vides tu quovis tempore talia multa?

VIII.

Syllaba prior.

Ex quo sunt homines, iam sedulo me co-
luerunt;

Iure quidem, nam largiter ecce! remunero cul-
tum.

Puro, qui me visunt, possunt aëre vesci,

Ac oculos regio viridis pulcherrima pascit.

Panem, vinum, quae exoptant, cultoribus edo,

Et quaevis pecora inveniunt pastum atque vo-
lucres.

Egredere ex muris, veniens in tractus apertos;

Aspectus conceditur et conceditur usus.

Esse Deum, toti qui mundo prospicit, et qui

Omnes nutrit amore paterno, id praedico clare.

Syllabae duae posteriores.

Quisque fugit pavidus me, aversaturque venenum

Mortiferum, quamvis pulchre splendere videt me.

Olim immortales ego calliditate fefelli;

Nunc sequitur me poena Dei, vindictaque sacra.

Totum.

Pugna instat et iam auditur tuba, percipiturque

Signum; iam certare paratae stant legiones.

Utuntur quoque me vomitante ex faucibus amplis
 Vel letum vel vulnera. Maximus Hannibal olim
 Pugnat, naves hostilesque sororibus implet
 Nostris. Terribilem me nondum noverat ille.
 Gaude! Fulgura non lucent mea tempore pacis,
 Et non vestras aures exsurdat fragor ingens.
 O Deus, oramus, da pacem tempore nostro.

IX.

Syllaba prior.

Felix accipit, etsi nuda est, basia multa.

Syllaba posterior.

Hic non accipit; eius frater quidam ea sumit,
Frater et laud germanus. Certe est unicus ille.

Totum.

Illius nudae est vestis, si frigus adurit,
Aut sol.

Syllabae duae priores.

Verum est, non sumus ipsi, sed similes sumus ipsis.

Syllabae duae posteriores.

Qui me despiciunt, illudunt et mihi sacrae,
(Est miseri ordinis undique magna frequentia
mundo)

En! turpem infcitiam illi produnt commiserandi,
Dedecus et proprium produnt: intelligit horum
Nullus me.

Me cuivis monstrare salutem, nunc reticebo.
Nummos antiquos nummis novioribus ante
Qui ponit, quia pluris, quam cuprum, aestimat
aurum;

Qui mavult haurire ex puris fontibus, odit
Contemnitque paludes; qui (nunc singula dicam)
Historiam cupidus discendi est temporis eius,
Quo vixit genus id felix in origine mundi,
Mox depravatum; (fuit eius propria culpa)
Qui magni aestimat afflatorum carmina vatum,
Atque virorum vera docentia dicta prudentum;
Fortes, magnanimos heroes noscere qui vult,

Multos detestandos, multos, quos imitari
 Est sapientis; (delectat variatio quemvis)
 Tandem qui multas Veneres alias amat, ille
 Doctorem me eligat.

Totum.

Et quibus ignota est omnino littera quaevis,
 Possunt me legere.

XI.

Syllaba prior.

Hic, inquit, niger est; hunc tu, Romane,
caveto!

Non sum; sed magnorum multorumque malorum
Me caveas auctorem, quamvis gaudia multa
Ut pueris ego, sic senioribus affero saepe.
Non raro ex alta aeternaque domo celer adsum,
Terribilis veniens, horrens perdensque colonos.
Naturam mutans, migro cursu properante
Ad patrem Neptunum; nitens reddere multos
Infelices, nunc hic, nunc illic.

Syllaba posterior.

In me nil est ingenii; stupidissima dicor.
Attamen utilis omni (saepius accidit illud)
Sum. Nonne in coena laudas et nonne cubili
Me?

Totum.

Mi care! opto tibi, venias ad Nestoris annos;
Aut potius, sit vita tua instar duritiei
Nostrae!

XII.

Syllaba prior.

Si bonum amicum opto mihi, quem quovis
ego possum

Tempore visere, qui risus mihi concitat; atque

Mecum plorat, nunc sales, nunc seria dicit,

(„Oderunt hilarem tristes, tristemque iocosi“)

Qui se non obtrudit, praesto est, quando volo
illum;

Me docet, et sincere profert omnia, quae scit,

Et qui praeterea — tales raro inveniuntur —

Colloquitur mecum quavis lingua, placeat nunc

Haec; placeat mihi nunc illa; hunc ego si volo
amicum,

Eligo te.

Syllabae tres posteriores.

Si tu non premere atque premi vis, effugias
hinc!

Totum.

Aetas aurea quum fuerat, tu tempore fausto

Nondum aderas. Illud felix genus atque beatum,

Si te non caruisset, multo doctius etiam

Tunc fieri potuisset, auctoresque fuissent
 Plures, lectoresque fuissent undique plures,
 Denique plures illorum, qui scripta recensent.
 Aetas aurea erat sine te miserabilis aetas.
 Nonne, incredule, credis?

XIII.

Syllaba prior.

Quam bene, care! potes me, si proficisce-
ris, uti

Aut comite, aut, si lassus tu requiescere debes,
Sella. Scito, quod simus duo.

Syllaba posterior.

Est numerus nostrum, ut stellarum, sicut are-
nae,

Innumerabilis; et quis sim, non dicere possum,
Nam careo lingua.

Totum.

En! careo capite, ex quo migravi e patria. Sed
Dicas! Nonne mihi similes multi, facientes
Longum iter?

XIV.

Syllaba prior.

Est cognomen, quod permulti tempore
nostro

Ac antiquo habuerunt; an semper meruerunt?
Non possum dignoscere,

Syllabae duae posteriores.

O nomen dulce! Est is terque quaterque bea-
tus,
Qui recte et bene noscitat illum, cui dare iure
Possit.

Totum.

Quis sim? Filius ignorat. Tu quaere nepotes.

XV.

Syllaba prior.

Me gignit nunc femina, nunc manus artificis,
 qui
 Sum mirabilis; et si dicere fas est, prodigiosus:
 Curvis curvus, rectis rectus, latus opimis,
 Nec non angustus macris et cuilibet aptus;
 Claudico cum claudis, et transversis pedibus qui
 Ambulat, illum et semper transversus comitor,
 nam
 Omnibus omnia sum.

Syllaba posterior.

Coniungo seiuncta ego firmiter, instar amoris.

Totum.

Amisit saltans olim me femina casta,
 Et signum factum] sum (quod quis nescit?) ho-
 noris.

XVI.

Syllabae duae priores.

Si vellent omnes homines bene vivere pace,
 Et nunquam tristi bello se persequerentur;
 Non opus altis muris, non opus aggeribus,
 quos
 Nunc iaciunt, esset.

Syllabae duae posteriores.

Asthmate quisque laborans, vel qui claudicat,
 ohe
 Non fiat, quem designamus.

Totum.

„Vae mihi! vestis detrita est, sunt et laceratae
 Braccae.“

Ne sis sollicitus, nam contego (quod tibi di-
 cent
 Multi) dedecus omne.

XVII.

Syllabae duae priores.

Accidit et mihi, quod iam multis accidit
ante.

Hic si me valde contemnit, laudor ab illo.

Si mihi rusticus ex animo toto benedicit,

Tum vehementer longum iter hic faciens male-
dicit.

In luctu est avis, exsiliunt ranaeque palustres.

Verum consolor me, nemo satisfacit omni;

Syllabae duae posteriores.

Heus! heus! laxis nil valeo, frangor nimis ar-
ctus.

Totum.

Tolle oculos laete! scito! post nubila Phoebus.

XVIII.

Syllabae duae priores.

Tu me non vis. Visne? libenter porrigo, sed
ne

Desideres plus! Visne manum? Non porrigo.

Scito!

Syllaba posterior.

Est sedes mea non fixa, est mutabilis, ut scis.

Nunc in clavo pendeo, nunc me brachia con-
dunt,

In manibus nunc portor ab his, et portor ab

illis

In capite.

Totum.

Si te pungit acus satyrae, et tu vulnera sentis,

Non defendere possum, sed defendere possum

A puncto vulgaris acus te.

XIX.

Syllabae duae priores.

O si vos meditari coepi, quas numerare
 Pollet is unus, qui stellarum nomina noscit,
 Vanescis, (magnam censent) tu tantula terra,
 Ex oculis. Nam iam mea mens valde stupefacta
 est,

A me si spectatur mirans una sororum.
 Spectatur? Non. Ipse audax non aspicit illam.

Syllabae duae posteriores.

Quivis latrantem stomachum bene leniat unde,
 Cura fuit naturae, quod vult nemo negare.
 Sed plus praestans praestitit; ut nares oculique
 Delectentur, curavit quoque. Testificari
 Nonne potes tu?

Totum.

Quo te vertas, hoc tu scis bene; quis docuit
 te?

Heu si nescio, quo me vertam, mi Deus, esto
 Dux mihi, rectam ostendens semitam!

XX.

Syllaba prior.

Te tego tute; sed ne me post vulnera sumas.

Syllabae duae posteriores.

Valde opus hac est, ne subito in nos irruat
hostis.

Totum.

Quilibet est bonus, ex quo tu quaeris, tibi
amicus.

XXI.

Syllaba prior.

Maximus hostis, quem nōscis, sum mundi-
tici.

Syllaba posterior.

Ut capiant quid, me instituunt, non ut capian-
tur.

Totum.

Hostem si non vincis, contra audentior ibit.
Quapropter propera, si tu gladio iugulare
Illum scis bello hoc; alias te dilacerabit.

XXII.

Syllaba prior.

Veste tua me saepe offendis, inutilis autem
Sum tibi, syllaba, quae sequitur, si deficit illa.

Syllaba posterior.

Veste tua me saepe offendis, inutilis autem
Sum tibi, syllaba, quae prima est, si deficit
illa.

Totum.

Iam scis. Posterius porta est, patet; et
prior intrat.

XXIII.

Syllabae duae priores.

Munere, quo fungor, (sunt talia munera
multa)

Humanum genus indiget (ut scis) tempore no-
stro.

Aetas aurea quum fuerat, nemo indigus huius
Officii fuit. Omnes in concordia semper
Vixerunt, ut fratres uniti atque sorores.

Nunc aeternae rixae, nunc discordia prava
Infaustos reddunt vos. Vos dementia cepit!

Currite certantes nunc ad me. Quos ego!

Syllaba posterior.

Fesse! quietem si vis, sedem tu cape, nam sto.

Totum.

Sedes sacra es. Corruptus nunquam sedeat te!

XXIV.

Syllaba prior.

Hic habitant homines felices atque beati.
 Est illis parochus, templum, est et ludimagister.
 Nec non consulibus gaudent; et vivere qui vult
 Cum potoribus in caupona, illi patet. Est nil,
 Id quod deficit. Urbanis illudere possunt.

Syllabae duae posteriores.

Balnea sunt, quae praeclarum nomen generi
 dant.

Est quivis polyhistor, quod Totum tibi dicer.

Totum.

„Non est in medico, relevetur semper ut aeger.“
 Aegrotos omnes ego curo, confugite ad me.
 Crura et costas si fregistis, confugite ad me.
 Si vultis, possum quamvis incidere venam.
 Tondere barbam et crines, alvum solvere pos-
 sum.

Est mihi (quisque hoc seit) notissima lingua
Latina.

Omnia praeterea nemo nova scit melius me.

Utrum bellum an pax sit, scrutor acumine
magno.

Serius est vultus; risum teneatis amici!

XXV.

Syllabae duae priores.

O tu nomen amatum, tu dignissimum honore!

Non reperitur maior amor, quam exardet in extis,

Cara! tuis. Est mollis. Non exstinguitur unquam.

Inconstans, mutans amor est; hoc non fugit ullum.

Verum permanet in te, et non mutabitur unquam.

Deserit indignos amor, at non deseris illos,

Quos te iam natura docet constanter amare.

Syllaba posterior.

Est donum naturae, per quod comparat ille,
Qui illud possidet, inter se res. Rideat alter!

Totum.

Paulum, quod natura dedit, iam plus valet illo,
Quod (sit copia magna!) ex libris tu didicisti.

XXVI.

Syllaba prior.

Femina praecedit; testatur syllaba prima.

Syllaba posterior.

Post hanc vir sequitur; testatur id ecce secunda.

Totum.

Est bene barbatum Totum speciesque virilis,
Saepe est praedita cornibus, et si praeterit, eheu
Quam foetet!

Syllabae duae priores.

Quis genuit te? vel quaenam mater peperit
te?

Montes me genuerunt, ast industria servi,
Altos montes qui fodit, est mater mea. Dico,
Quod verum est.

Dic, ubi tu plerumque domi es?

Aut in nasis, aut in libris atque culina.

Syllaba posterior.

Es tu servus vel dominus?

Sum dominus, totum mundum qui dirigit; ergo

Sit mihi honor!

Totum.

Vis me? sive aspernaris me? dic mihi, avare!

Non aliud quando video, tu carius es, quam

Nullum.

XXVIII.

Syllabae duae priores.

Si non effemus, deberes flumina quaevis
Transnatare.

Syllaba posterior.

Sic aiunt: Hic me non possidet, ille loco non
Recto. Nonnulli amiserunt me male cauti.
Qui me possidet, ille potest devincere cunctos.
Interdum (miseri sunt) nudum est omne cacumen.
Est in me si parvae magna frequentia gentis,
Vae tibi!

Totum.

Impedio quemvis hostem, ne transeat amnem.

Syllaba prior.

Solliciti me quaerunt, iratissimus hostis
 Si crudeliter appetit ipsos, persequiturque.
 Concipiatis spem, si vos defendere, nullae
 Sufficiunt humanae vires. Invenietis
 Certe me. Est Deus omnipotens, ac impedit
 hostem.
 Tuti eritis. Vos ipse suis firmis teget armis.

Syllabae duae posteriores.

Omnes hostes humanae gentis tibi finge;
 Maiorem, peiorem, quam nos, non tibi fingis.
 Qui invadit rabidus cunctos, non parcit et
 omni,
 Culpa qui vacat, illos deformat mutilat-
 que,
 Reddit furdos, coecos, claudos, enecat,
 atque
 Non satiatur; dic mihi, nonne est ille ti-
 mendus?
 Tales nos fumus. Est confessio propria, vera.

Totum.

Conservatori nostro sit maximus honor!

Per vos a prava peste hac homines liberavit.

Syllabae duae priores.

Iam quandoque animo mecum tacite cogita-
ram,

Quaenam iure vocentur crimina maxima, namque
Scis, nullo a vitio mortales esse remotos.

Nonne hi nigri sunt? hos, optime amice,
caveto!

1) Nequam, qui tui amoris non reminiscitur un-
quam,

Ingrate malefactis compensat benefacta.

2) Turpis avarus, qui argento post omnia ponit,
Perficit omne scelus, modo si ditescere
possit.

3) Perfidus ad nostros hostes qui transfugit, atque
Illis prodit turpiter arcana omnia, quae scit.

4) Longe qui fuit usus praeceptore fideli,
Et pretium virtutis magnum noverat ante;
Nonque ignorans, quod sit detestabile fac-
tum,

Praemonitus tamen et consulto fuscipit illud.

Quid mirum? se si desperans enecat ipse.

Vixit, in quo conveniunt haec omnia prava.

Perlege libros historicos, et dic mihi, quis sit?

Syllaba posterior.

Quis sis, sis pater, aut mater, fraterve, sororve,
 Sis cara uxor, filia, filius, aut mihi amicus;
 Omnibus (est non infitiandum) debeo amorem.
 Gratum solvam debitum, et interea accipe si-
 gnum.

Totum.

Visa mihi ante meos oculos turpissima imago est.
 „Obstupui, steteruntque comae, et vox faucibus
 haesit.“

Si calamum in Cocytum nigrum intingere vellem,
 Tetram, terribilem rem non depingere possem.

XXXI.

Syllabae duae priores.

En fueramus strictius atque feverius olim.
 Ast leve (testari quivis conviva potest) nunc
 Tempore nostro. Sed permulti (sic homines
 sunt)

Legem mollem non observant. Solvere nummos
 Malunt quidam, ne committant crimina carnis.

Syllaba posterior.

Iam momentum pars est, sunt et secula par-
 tes;

Ex quo mundus conditus est, aderam; (fugit
 illud

Neminem) et — est quoque notum cuivis —
 defino nunquam,

Donec collabefactat. Non aeterna tamen sum.

Olim (est codex sanctus testis) non ero porro.

Totum.

Saltando incipio, me finit discolor ovum.

XXXII.

Syllabae duae priores.

Cur vehementer tu torques os atque retor-
ques?

En! vinum biberam, quod sic contraxerat os; tu
Degusta de vino hoc, et tu contrahis etiam.
Quaero: Quale fuit vinum hoc? id dic mihi,
quaeso!

Syllaba posterior.

Crescere in hortis me, scit quilibet; ast mihi
certe

Esse videntur valde inimici, namque securi
Abscidunt caput, in minimas partes refecare
Me, non horrescunt, pedibus me denique cal-
cant.

Totum.

Est cibus acceptus, fanus cum carne suilibique
Et farciminibus.

XXXIII.

Syllaba prior.

Res magni momenti (qui sapit, undique
spectat)

Omnes dignae, quas toto studio mediteris.

Sed praesertim me attente considerat ille,

Proficere in summis studiis et crescere qui vult.

Sed cave, sunt nostrum plures, quae utuntur
eodem

Nomine, quamvis cognatae non esse videmur.

1. Vivendi aulica consuetudo hoc nomine
gaudet.

2. Coelesti patria expellor per religionem.

3. Historicus me cognoscit veterem ac ho-
diernam.

4. Et qui praedicat, ille affirmat, me Deum
amasse.

Praeterea praesto essent nomina plura fororum.

Audi nomen verum! Circus sum sine fine,

Quisque locus medium centrum est, nam desino
nusquam,

Incipio nusquam.

Syllabae duae posteriores.

Illum, qui modo opinatur, quod possideat me,

Et non possidet, (o multi sunt!) effuge peius

Angue. Est non tolerandus stultus, dicitur ille
 Nasutus. Sed qui revera possidet, atque
 Me adhibet, ille est, illo tu utere, te ille do-
 cebit,
 Atque monebit; consuet et tibi. Quem vene-
 rare!

Totum.

Ignoro. Ex doctoribus hoc tu quaerere debes,
 Valde qui simulant Thraſones, omnia ſcire;
 Qui (ſic dicunt) ſunt in qualibet arte magiſtri.
 Ex his, quis ſim, quaeras; hi tibi dicere poſ-
 ſunt.

Forſitan et non poſſunt.

XXXIV.

Syllabae duae priores.

Olim pulchrae, integrae, non vitiis
maculatae,

Frugales quaerebantur, sed non ita nostro
Tempore. (Virtus post nummos!)

Syllaba posterior.

Caute vincit fortes, vincit moenia firma.

Tempore belli, tempore pacis plus valet
haecce,

Quam totae vires.

Totum.

Est haec posterioris supremus gradus; hanc tu
Optime amice, caveto.

XXXV.

Syllabae tres priores.

„Parvula cum fociis (nam magni est
quaeque laboris“)

„Ore trahit, quodcumque potest, atque addit
acervo“

„Quem struit, haud ignara ac non incauta fu-
turi.“

„Quae simul inversum contristat Aquarius an-
num,“

„Non usquam prorepat, et illis utitur ante“

„Quaefitis sapiens.“

Syllaba posterior.

Embryo non est; infans non est; dic mihi no-
men?

Hoc scito: medium tenet inter eos.

Totum.

Nonne est mirum ovum maius, quam, quae pa-
rit illud,

Gallina?

XXXVI.

Syllaba prior.

Quivis sic stans non stat tute, despicit omnes.

Syllaba posterior.

Conqueritur mortalis, nemo satisfacit illi;
Est nunquam contentus, semper desiderat, quod
Non habet, et quod possidet, aspernatur et odit.
Instruere exemplo proprio te nunc volo; visne
Haurire auribus?

Permuitis placeo, permuitis displiceoque
Adveniens hunc laetifico, sed reddere tri-
stem

Illum non possum non. Nunc fero venio, et
nunc

Praemature. Illi brevis, huic longissima semper
Pareo. Vilior ut sim vult hic, carior ille.
Nunc unus fervit mihi, nunc me conterit
alter.

En quid vultis! Rideo (nescitisne?) vicissim
Et ploro. Nam sic natura mea est. Vide,
post me

Mox venit altera. Sitis contenti!

Totum.

Sitis laeti! Namque dies laetissimus est hic.

Gaudia multa sequentur; verum et tristia multa.

Vae luctantibus! est enim ineluctabile fatum.

XXXVII.

Syllaba prior.

Siste gradum, tu care viator, et aspice dignum

Aspectu. Nam sum species pulcherrima. Specta
 Me egregio, firmo ac erecto corpore stantem.
 Est nitide caput exornatum, ut femina comta
 Sese odoratis et bellis floribus ornat.
 Sicuti, si fortasse pedes curvos habet, illos
 Cautè contegit ac abscondit, ne videantur:
 Sic et cernis eadem me uti calliditate.
 „Turpius eiicitur, quam non admittitur hospes.“
 Hospes si meus es tu, noli utrumque timere.
 Esto sub tecto, accipe, quod tibi praebeo, grate,
 Et requiesce, et dormi; cunctas eiice curas.
 Longe produco vitam, usque ad Nestoris annos.
 Debitum ego naturae raro solvere possum.
 Nam morior per vim, meque enecat ensis.
 Omne cadaver maiores nostri igne cremarant;
 Hactenus hic antiquus mos in me renovatur.
 Me meritum deplores, et cineres venerere.

Syllabae duae posteriores.

Spissae his in terris essent atraeque tenebrae,

Nilque hominem praeter nos posset reddere do-
ctum;

Natura est pecus, est animal rude, bestia bruta.

Est verum effatum: „Didicisse fideliter artes

Mollit mores nostros, nec finit esse feros nos.“

Qui populis praeestis, o curate salutem

Nostram. Nulla alias salus est vera invenienda.

Hic, populi, est fons doctrinae vitaeque beatae.

Totum.

Qui cupidus iam nunc fructus vult, displiceo
illi.

Te satia spe, non fallit, certissima spes est.

Qui nunc crescunt, mox spectabis adultos.

Tum emigramus; largos fructus percipit ille,

Qui in cultum teneros iuvenes nos suscipit ar-
vum.

Syllaba prior.

Discolor invenior terris his, non tamen
unquam

Pinguis. Sed macer est quoque fertilis, id quod
Experientia firmat; infecundus ero, si
Est mihi nomen ab alis.

Syllaba posterior.

Olim (vos meminisse iuvabit) federat in me
Princeps atque comes, nec non urbes equitesque
Cum multis Praelatis. Est Germania testis,
Pristina scilicet.

Totum.

Est requies tristissima nautae.

Syllabae duae posteriores.

Syllabae hae in terris essent antequam tenentur.

XXXIX.

Syllaba prior.

Nos coniuncta cohors nocturno tempore
stamus,

Nos stamusque diurno, custodire parati,
Quae tua sunt, et cuncta pericula non fugitamus
Tergum non damus unquam, nulli cedimus un-
quam.

Non capimus mercedem, illam non desideramus.

Syllabae duae posteriores.

Est varius sub luna hominum status ordoque
ubivis;

Nam nos hos dominari, illos servire videmus.
Inter eos (stulti sunt) magna est invidia, atque
Non sunt contenti; altius omnes scandere malunt.
Pone omnes homines ex ordine, quis superat me?
Longe praecello omnibus, unicus altior est
me.

Totum.

Est titulus, quem contribuunt parvo mihi,
vanus;

Non reditus mihi fert, sed semper sum sine cura.
 Quotidie Deus est, qui clemens prospicit omni,
 Qui nutrit me. Pone querelas, et cane me-
 cum.

XXXX.

Syllaba prior.

Firmum, praedurum corpus videor. Cito
quod fit,
Interit et cito. Frigus mordet, adurit et urens
Me gignit; calor est, qui mortem affert mihi
certam.

Syllabae duae posteriores.

Quaero foramen, si non invenio, tibi non sum
Utilis.

Totum.

Clavus durus, longus sum, non ferreus et non
Ligneus. Utilitatem non praebens, morior. Scis,
Quod multi mortales sint similes mihi. Nonne?

XXXI.

Syllaba prior.

O quam crudeles homines sunt atque rapaces!
Vita me privant et nunquam commiserantur
Sanguinolenti. Praedatores non pudet, ipso
Vestitu, quo me tego, quasi re bene gesta,
Me foede privare, ut sit nunc utilis illis.
En corpus delicti! Detestare latrones.

Syllabae duae posteriores.

Corpore gaudeo firmo, robur duritiesque
Sunt mihi. Verum et iam qui est fortis, vinci-
tur unquam.

Eheu! sic mihi revera implacabilis hostis;
Si mihi longe parcit, me tandem vorat omnem.

Totum.

Audi! si tu migras, me obliviscere nunquam,
Qui tua (sum comes egregius) fert omnia secum.

XXXII.

Syllabae duae priores.

Regnum est, non respublica; quilibet hoc
videt ipse.

Ne in mentem veniat tibi regnum Napoleontis!
Nam nos perpauci sumus; est rex attamen unus.
Si bellum infertur regno, omnes iam ceciderunt
Haud raro. Quid refert? Nostrum est surgere
rursus.

Syllaba posterior.

Quo tendis? nam possum ducere te ad mortem
atque salutem.

In bivio si stas dubitans, tunc elige caute.

Totum.

Optima, trita via est, ac aedificata superbe;
Sunt demigrantes pauci, sunt unus et alter.
Una nunquam migrant; si hic abit, ille recurrit.

XXXIII.

Syllaba prior.

Estne domestica avis, quam raram hanc
edere vocem

Audio? Mater ea est certe, aut saltem fieri vult.

Syllabae duae posteriores.

Una ex pluribus haec est femina, quas habet
ille

Cantor matutinus.

Totum.

Speetate illam matres omnes, discite amorem,

XXXIV.

Syllaba prior.

Omne lagenae collum angustum sic sonat, illa
Quando effunditur.

Syllabae duae posteriores.

Auctor (sic aiunt) interdum opus ipse recen-
fet.

Edidit illa opus. Est rarum. Ipsa (audisne?)
recenfet.

Totum.

Nomen stellarum nonnullarum bene no-
tum.

XXXV.

Syllabae duae priores.

„Vae mihi! stellae discedunt.“ Noli lacru-
mare.

Ecce! salutat te sol.

Syllaba posterior.

Forma rotunda mea est, sed pictor acumina pingit.

Totum.

O mihi clarus si prodiret! Sic petit aeger
Nec non relligiosus.

XXXVI.

Syllabae duae priores.

Heus! heus! tres sunt fratres; post illos foror
una.

Omnes primus amat vigilantes, atque secundus
Exfatiat stomachum latrantem; sed foror atra,
Tetra et foeda et semper tristis, nemini amica,
Nemine amatur.

Tertius en ego sum frater gratissimus illis,
Qui quaerunt somnum requiemque, laboribus
actis.

Syllaba posterior.

Splendet in altis coelis, atque in pectore magni
Illius, qui dignus honore est.

Totum.

Mox contrarius illius sum, qui tibi nunc sum.

XXXVII.

Syllabae tres priores.

Infame est nomen; datur illi perniciosae
Genti, quae consuevit turpi vivere rapto.

(Sunt fociorum multi scilicet.)

Syllabae duae posteriores.

Amisit qui libertatem, vivit in illis.

Qui deditus vitiis est, captus vivit in illis.

Aufuge amorem, coecus amator vivit in illis.

Eheu! paene et totus mundus vivit in illis.

Totum.

Ne dormi secure! improvise irruit in nos,

XXXXVIII.

Syllaba prior.

Si me quaeris, scito, habito terraque mari-
que.

Si non credis, migra ad littus, ibique videbis
Innumerum me.

Syllaba posterior.

Cursum curro aequali, non sum sollicita, utrum
Lactus me celerem, an vero lentam nominet ille,
Qui lugubres cantat cantus, atque dolores
Sentit.

Totum.

Est mihi vita brevis, velociter hora ruit; mox
Eheu! post unam finita est vita caduca;
Quamvis gaudeo duplice ego capite, et cerebrum,
quod

Includit, commune est. Unum id ad alterum
inane

Mittit. Possidet unum qui caput, ante oculos is
Mortem habeat potius. Me tu noli lacrumare,
Nam si me vertis, rursus me vivere gaudes.

XXXXIX.

Syllabae duae priores.

Cochlear est proprium illis, despiciunt tamen
omnes

Efcas, delicias dulces, ipfas quoque — ficos.

Syllabae duae posteriores.

Diversum genus est, sed semper forma rotunda.

Totum.

Femina habet decora innata; haec videt eius ama-
tor.

Adnumerandi non sumus illis.

L.

Syllaba prior.

Quis res viles aestimat? Ut custodiat illas,
Cui venit in mentem? Rapiat, qui vult, ea,
quae sunt.

Nullius pretii! Sed gemmas, aurum aliasque
Res, quae stant pretio magno, sapiens bene ser-
vat.

Sic me thesaurum custodit quilibet apte.
Abscondit me. Non est vas fragile, in quo
Me quivis celat, sed durum et firmum. Habito
illic

Tute. Sic observor, ut in prima superaque
Parte domus morer. Ut me caram possideat
rem,

Cuiusvis mox produnt factaque dictaque certe.
Efficio res magnas. Nam fit scilicet, (ut scit
Quivis) ut pauper per me ditescere possit;
Ut, quem hemo noverat, illustris celeberraque
Fiat; qui genere ex obscuro est natus, ut alte
Surgat, quin! fastigia summa ascendere possit.
Forte es tu sine me locuples, ut Croesus erat.

Tu

Es forsan specie valde pulcra, et sine ruga.
Es forsan rex; ludibrio tamen omnibus es tu.

Syllabae duae posteriores.

Frangor, ut, in me quod sit, nanciscaris et illo
Uti possis.

Totum.

Valde es deplorandus, laedor si violenter;
Quis morti certae eripiet te?

LI.

Syllaba prima.

Syllaba nostra statum tibi terque quaterque
beatum

Describit; quo qui fruitur, non est felicior illo.
Subiiciaris nunquam rebus, sed tibi
cunctas

Subiicias!

Syllaba secunda et tertia.

Quisque laboret (sis focus tu, sisve magister
Discipulusve) omni studio; quisque aedificet sic,
Ac si temporibus pro aeternis hoc opus esset.
Sint lapides caesi, bene calxque parata!
Magni mundi opifex non vult operarium ine-
ptum.

Syllaba quarta et quinta.

Est locus, in quo quis remoratur; Gallica lingua
Hoc nomen dedit illi.

Totum.

Firme clausa est porta. Hinc tu discede, profane!

LII.

Syllabae duae priores.

Conqueritur de me, in maiore gradu miser
omnis.

Heu! gemit, et plorat, torquens oculosque ma-
nusque.

Commiserans misero succurras, si potes, illi.

Syllaba posterior.

Tu montes aequa terrae, quae subiaceret, et non
Adsum.

Totum.

Hoc moestum cognomen mundo quis de-
dit? Estne

Democritus? Non. Est Heraclitus.

LIII.

Syllaba prior.

Finge speluncam.

(Illam comparo cum Pandorae pyxide.) Prodit
Ex illa, infaustos quod reddit nos aliosque.
Damnosus fons est pravi cuiuslibet illa.
Ecce! speluncam nunc iterum fingas tibi ean-
dem.

Omne salubre et iucundum, gratum, utile prodit
Ex illa. Dic, utram mavis? „Nolo priorem.“
Digna electio! Verum opus est compescere lin-
guam.

Syllaba posterior.

Talus? Tesseræ? — Non illis sine me te ludere
posse,
Id me non fugit. An vero lucrosus tibi nunc
sim,
Vel facias iacturam, non id dicere possum.

Totum.

Res admiranda est. Habitas, ubi mox habita-
mus;

Sub terra. Hic tibi curae est, aedificare sepulcra.

Ut bene vivas. Mortalis! tu vivere disce.

Dic mihi! Nonne olim mortem meminisse iuvabit?

LIH.

Syllabae duae priores.

O carissime! verum est, non ego blandior,
hostis

Blanditiarum. Nonne es, quem magni aestimat
omnis

Vir, sed femina pluris? Non celare ego possem
Nomen clarum, quod veneratur dis et egenus.

Si dixissent Romani veteres mihi nomen.

Sed deus ignotus fueras felicibus illis.

Dic mihi, qui fit, adorate, ut patria undique
pulsus,

Non nisi clam nostros fines attingere possis?

Forſan propria culpa est, ut iam plurima regna

Te relegarent?

Num forte est factum, illum quod tu feceris
aegrum,

Pauperem et hunc? Aut sunt Angli nostrique tui-
que

Hostes?

Syllabae duae posteriores.

Non pretiosior illa est, quam depinxerat olim

Rex sapiens: Argentea continet aurea mala.

Totum.

Effunde ex supera in substantem. Est fer-
vidus ille

Potus. Ne laedas os.

Syllabae duae priores.

Si noctis tenebras expellit lucifer atras,
 Luce nova vigilant homines, et bestia gaudet.
 Mortalis! celebra coeli dominum et cane laudes.
 Esto laetus; cantat gallus, cantat alauda.
 Nos fumus excipiendi, nos aurorae inimici.
 Vivat nox! Noctem veneramur nemini amicam.
 Utimur ex nocte ipsa nos cognomine nostro.
 Adspice nos, generosa fumus gens, natio clara;
 Namque affinia nos coniungunt vincula cum illis,
 Qui longe lucubrant, et studiis dediti sunt.
 Praetereaue Minerva est nobis semper amica.

Syllabae duae posteriores.

En! homines noscamus, dignoscamus et illos!
 Hic labor, hoc opus esto; alias nos fallere pos-
 sunt.
 Mi bone, quaeras, qui magna arte hac erudiant
 te.
 Excellentis notitiae nequeo esse magister.
 Noscere se ipsum, non minor ars est, mi bone,
 cuius

Doctor ego sum. Quin! nullus praestantior est
me.

Totum.

Ille est, qui stultorum maximus esse videtur.

Auctor non erat; ut tu non sis, nititur ille.

LVI.

Syllaba prior.

„Unde venis?“ Nimis ex me quaeris.

Nescio. Nemo

Scit. Si te viso; nunc sum gratissimus, et tu
Me advenientem gaudes tranquillum atque mode-
stum;

Valde nunc obiurgas me, si fortior adsum.
Caute et firme claudis valvas atque fenestras.
Mirum est, si rabidus saevusque resolvo capillos,
Te furdum reddo, quid? quod tua destruo tecta.

„Quo tendis?“ Nimis ex me quaeris. Nescio,
Nemo

Scit.

Syllaba posterior.

„Donec eris felix, multos numerabis amicos“
Nubila tempora si fuerint, tunc quisque recedet.
Non sic invenies me fidum semper amicum.
Blanditias fuge; decipit illis falsus amicus.
Sed probus et verax sum, quamvis blandior
etiam.

Hic vivit feliciter, infeliciter ille.

Afflictant mē non raro tristissima fata.

Nonne miser se mecum comparat, eiulat et flet?

Non raro et felix sum; quis non invidet illi,

Cui dominus favet, et quem basiat uxor?

Totum.

Cursor, curre cito! abdomen non impedit illud.

LVII.

Syllaba prior.

Mortalis non desiderat me, me fugit omnis.
Sed scit, cur timeat; nam si mihi forte propin-
quat,

Quando sunt patefactae fauces, instar hyaenae,
Quemvis devoro. Non fatior, stomachumque la-
trantem

Nil lenit, quamvis et millia multa vorarem.
Ne timeas! metus etsi magnus, vincitur omnis
Virtute. Ac ego, cunctis terror, sum tibi ami-
cus.

Omnis, qui vitae pugnam pugnaverat ante
Forti animo, fessus, posthac in pace quiescit

Syllaba posterior.

Parturiunt gravidi docti, postremo ego nascor,
Mons rarissime, sed saepissime ridiculus mus.

Totum.

„Siste gradum!“ si non legitur, transitque
viator;

Optime, dormi in lucem apparentem sine cura!
Nonne odisti per vitam mendacia semper?
In tumultu lapis absit! Sic levior tibi terra.

LVIII.

Syllaba prior.

O miseros homines! Adversae perpetuo vos
Contristant res. Quis lacrymas non fundere de-
bet?

Adspice mortales; quos noscis, nonne queruntur?
Vexant se ipsos; posset mordax bestia flere.
Est igitur solamine opus, quod quaerite tristes.
Sunt consolatores, quos contemnere nolo.
Inter cunctos sum certissimus. Elige moeste!
Me; curas avertō nigras, laetifico omnes.

Syllaba posterior.

Alti coeli spectator! me visere debes.
Terrarum spectator me etiam visere debes.
Has atque illum ego recte possum ostendere cui-
que.

Totum.

Qui colitis me, vester sudor manat abunde.
Expectate! Erit auctumnus, qui munere largo
Vos recreabit.

LIX.

Syllaba prior.

Ne te fallam, discas me cognoscere; namque
Callidior me non est.

Syllaba posterior.

Post possessorem, sed non fero venit unquam.

Totum.

Pars Totius (miraris me?) est longior ipso.

Caligo.

Syllaba posterior.

Omnia sic fuerant olim, quae novimus, et
 sic
 (Credimus et speramus) fient omnia rursus.

Syllaba posterior.

Lucens mundo, conspiciebat quilibet olim.
 Perlege quodvis curriculum vitae; et tibi dicet.
 Lucidius coeli ut videas, tu nitere, quaeso.

Totum.

Nomen habet, non omen. Non est lucida nam-
 que
 Caligo.

LXI.

Syllaba prior.

Marfupium fic, et fic faccos optat avarus;
 Vinofus fua pocula fic vult. Exfaturat fe
 Neuter.

Syllaba posterior.

„Coelum vertitur, et ruit Oceano nox“
 „Involvens umbra magna teramque polumque.“
 Quis tenebris favet? In illis prodire iuvabit
 Nullum. Quisque latet nunc. Prodit noctis
 amator
 Expectatus. Non eft illi fplendida veltis,
 Sed pura. Obliquis oculis non cernitur ulli.

Totum.

Sunt, qui interdum coepere inclarefcere valde;
 Gloria non conftans erat, obfcurique fuerunt
 Parvo tempore, quos ego iufte comparo tecum.

Syllaba prior.

Paulisper dubito, utrum te laudem, an vero
valde

Obiurgem te? iure vocaris origo malorum
Cunctorum; propter te perficiuntur, et etiam
Per te. Sed quivis, qui, se te noscere, dicit,
(Quis te ignorat?) dicit, quod sis noster amicus
Optimus, omnia, quae volumus, praebens.
O quam fervide amant te! Saepe ut possideat te,
„Multa tulit fecitque puer, sudavit et alfit“
Et similis tamen es tu pulchrae nonne puellae
Venali? quae (foedum dictu!) mutat amatos.
Sunt cauti, qui te servant in carcere; verum
Illis (plaudo!) non abs te conceditur usus.
Non omnis tamen extinctus pudor esse videtur
In te. Qui rubet, (interdum fit) hunc pudet
etiam.

Syllabae duae posteriores.

Aufuge! nam quocunque venis, nemo invenit id,
quo

Indiget.

Totum.

Dic, habitasne, timende, aut in domibus pro-
cerum, aut sub

Paupere tecto ruricolarum tempore nostro?

Hic ac illic. Patria ubivis.

LXIII.

Syllabae tres priores.

Aspice! vivida gens est, indefessaque semper.
 Ecce! laborat, surgit, suffodit, omnia confert,
 Ferre humeri infirmi quae non omnino recusant.
 Parvas, magnas nonnullasque volare videmus.
 Ne genus extinguatur, earum maxima cura est.
 Innumeros infantes illos gignere scimus,
 Quos et semper summo complectuntur amore.
 Eheu! pravi audent crimen committere raptus.

Totum.

Verbum hoc non paucum, non paucos indicat
 unquam;
 Copia solum digna est nomine.

Totum.

Totum nostrum, si quis mundum cogitat om-
 nem,
 Terrae nostrae omni iure appellatur imago.

LXIII.

Syllabae duae priores.

Mercator: Patefac, inquit, nos; marsupium,

si

Non vis, sit patefactum.

Syllabae duae posteriores.

Innumerae sumus. Utitur una quilibet, at si

Una non simul illa alius tecum utitur, usus

Non iuvat.

Totum.

Linguam hanc professor linguarum non docet

ullus.

Illa si princeps loquitur, mox percipit aula.

Illa si dominus loquitur, mox porrigit aures

Ipse canis. Mutus cum muta, captus amore

Cum dulcissima amata lingua hac ecce! loquuntur.

Grammaticus docuit nunquam, sed scripserat olim

Naso fragmenta.

Syllaba prior.

Sunt (nemo negat) omni qui studio ista lo-
quuntur,

Quae sunt utilia et iucunda, et talis ego sum.

Sunt et qui nugas edunt, et talis ego sum.

Sunt miseri, quibus in terris non prospicit ullus,

Non ego sic sum. Me curant. Non negligor
unquam.

Sunt contenti, si semel accipiunt, ego non sic.

Infatiabilis invenior, nam tempore quovis

Posco. Deliciarum nonnulli cupidi sunt,

Adnumerabis me iure illis. Quolibet esu

Nonnulli bene sunt contenti, et talis ego sum.

Sunt clamatores molesti; suntque silentes.

Ambobus similis sum. Sunt — ohe est fatis.

Syllaba posterior.

Nonne Cyclops es? Non sum; Vulcani tamen
(ut scis)

Affinis. Nunquam otior, ecce! negotior omni

Tempore, festis non exceptis. Noscitur una,

Quae praestat me arte. Illa est dira fames,

Totum.

Posterior parat, et prior est consumere na-
tus.

LXVI.

Syllaba prior.

Hic habitant homines, sunt contenti sine
muris;

Valde rident, si „qui rure extractus in urbem est,
„Solos felices viventes clamat in urbe.“

Syllabae duae posteriores.

Quaeso! Diceris augur? Non. Dic, esne sacer-
dos?

Non sum. Vel tibi nomen haruspex? Diceris
auspex?

Non possum verum nomen tibi dicere, nam-
que

Romanos veteres me nondum nosse, tibi est iam
Notum.

Totum.

„Quod medicorum est,“

„Promittunt medici; tractant fabrilia fabri.“

„Scribimus indocti doctique poemata possim.“

Sed nos ruricolos sapientes esse docemus.

Nam dic, religio sapientes nonne facit nos?

Quae praebet in arte

LXVII.

Syllabae duae priores.

Unam si modo proprietatem, qua celeberrim
fum

Sincere. Tibi dicere vellem, difficile esset,
Non exclamare: Inveni; hic est. Nam mihi dicas,

Nonne acidum est bonum acetum? Nonne est
candida nix? Et

Nonne nitens aurum? Non claris dicere verbis
Ergo possum, in me quod tu reperire potes.
Sed

Hoc tamen edicam: Sunt tales, qualis ego sum.
Dulce loquentes, qui matronis atque puellis
Blanditias dicunt, et more novissimo et omni
Ornatu muliebri induti sunt.

Plus tibi dicam. Mel quoque sic est; sicut ego
fum.

Si nondum scis, quis sim, tu me lambere debes.

Syllaba posterior.

Est decus, exornans domini caput; hoc tegete,
te, vir!

Quaevis femina quod tegat et caput hoc de-
core, id nos

Iam toleramus, nam toleramus (ut bene quivis
Scit) multum. Sed quod se braccis vestiat, hoc
est

Intolerabile.

Totum.

Totum mercatores vendunt tempore nostro

Raro. Dulcedo nunc frangitur. Abstine, et

Anglis

Illude.

LXVIII.

Syllaba prior.

Duplex sum praesto tibi, nec me conspicias
unquam;

Quamvis tu per me scis non procul esse,
Qui tibi clamat, dulce canit, vel sibila fundit.
Me illis, qui nugantur, semper claudere debes.
Sit sapienti quovis tempore ianua aperta.

Syllabae duae posteriores.

Nos grati et dulces fructus fumus arboris olim
Valde promeritae. Testatur femina prima
Atque maritus. Discite matronae, esse pudicas.

Totum.

Sunt fructus irae iustae tristes et amari.
Mi puer, accipe, si meruisti; et corrige mores.

LXIX.

Syllaba prior.

Mens fana est certe fortunatissima fors, sed
 Ut fanum quoque possideat me, quilibet optat;

Syllaba posterior.

Si vero non est, hoc erit in votis, habeat tunc
 Me talem, qui sit doctus, consultus et is sit,

Totum.

Qui dignus fieri est, quem signo,

LXX.

Syllaba prior.

Si me tranſis, in fluvium facile incidis; ergo
Attende.

Syllaba poſterior.

Circulus ille eſt, qui circumdat dolia quævis.
Sic demum pomum carpit ſapiens herus omne.
Sic appellatur quoque damnoſum niveum illud
Frigus, quod ſegetes nunc urit tempore veris,
Nunc auctumni.

Totum.

Ecce focos non exſpectatos, ſed bene falſos
Ingenioſus ſæpe ex me feliciter edit.
Verum oratori ſacro, qui prædicat ex me,
Porrigere aures nolo.

LXXI.

Syllaba prior.

Nox noxa est. Id quis negat? Attamen enim
mihi amicus.

Nam bene de cunctis mereor.

Mercedem nonne omnes, qui officium tibi prae-
stant,

Expectant aut poscunt? Verum ego servio gratis.

Quotidiano qui satiat victu esurientes,

Qui valde sitienti puram porrigit undam,

Atque benigne denudato donat amictum;

Quam venerandi sunt hi! Me illis adnumerabis.

Filius est mihi degener; hic nunc gaudia falsa,

Nunc moerorem fictum pingit; decipit ille

Semper. Condoleo. Pater est innoxius. Illi

Vos ne credite, nec commentatoribus eius.

Noscitur ex focio, qui non cognoscitur ex se;

Ast odiosi fratris non pronuntio nomen.

Syllabae duae posteriores.

Urbanus vir nullus mecum prodit in aulas;

Nobilis et tamen exornata est femina per me.

Totum.

Si caput haec tegit, exopto ut placide requiescas.

LXXII.

Syllabae tres priores.

Dic mihi! Recta inter nos nonne brevissima
semper?

Syllaba posterior.

Illi robur et aes triplex, quod nemo negabit,
Circa pectus erat, qui velivolum et fragile li-
gnum

Me pelago immenso commisit primus.

Totum.

Sunt varii fociorum et multi, verum ego certe
Sum commilito maximus.

Maximus, aio. Nulla salus per me fuit unquam,
Pernicies multa. Omnes contestor populos, at
Non Anglos.

LXXIII.

Syllaba prior.

Nonne times? Strepitus magnos magnusque
tumultus

Auditur. Iam nos ipsos audire nequimus.

Syllabae duae posteriores.

Te quis nostrum non adamat, mea amica quieta?

Abs te non auditur clamor, non strepitus fit.

Femina, quae tacet, est rarissima; sis mihi cara!

Totum.

Hic se coniungunt (rarum est) contraria amice.

LXXIII.

Syllaba prior.

Nomen Caesaris est, sed non Europa vocat
sic

Hos dominos summos.

Syllaba posterior.

Omnino licitum est, sed negligē feria nun-
quam.

Totum.

Falsum nomen! Nil est nempe severius illo.

LXXV.

Syllaba prior.

Nobilis est haec bestia; valde est utilis
illa
In pace et bello.

Syllabae duae posteriores.

Alae fexque pedes nobis sunt; rarius illis
Utimur. In multis speciebus adsumus hortis,
Campis, pratis, sylvis. Linneus tibi dicet.

Totum.

Scito! pallium habet, pinguis, foetens, niger est
hic.
Sed cave, ne quaeras, ubi non est; stercore
quaere.

LXXVI.

Syllabae duae priores.

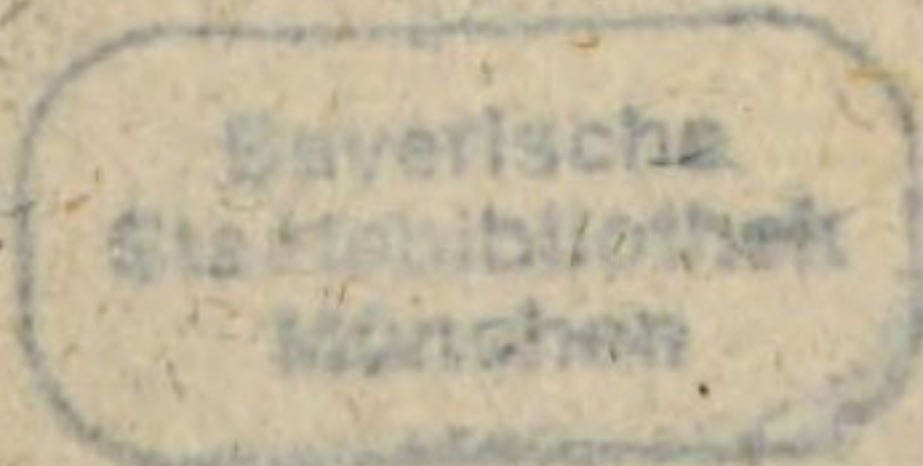
Nos regiones ante oculos tibi ponimus omnes,
 Nec non urbes, oppida, vicos, flumina, rivos;
 Verum ad nos animum nunc non attendere debes.
 Ecce sorores pulchras, pictas, undique amatas!
 Hae monstrant tibi in effigie nullas regiones,
 Sed reges. Est unus laudatissimus, ut scit
 Quivis. Nam maioribus effert laudibus ullum
 Raro quispiam.

Syllaba posterior.

Sic occasio mox lucrandi perdendive vocatur;
 Sic et saepe labor perpaucis viribus actus.
 Est legibus natura fidelis, sed tamen et me
 Interdum gaudere videtur.

Totum.

O iuvenis, ne te mihi dedas! tempus et aurum
 Devoro.

Syllabae tres priores.

En! natura celebrat (vos procumbite cuncti!)
 Festum. Spectetis festos ignes, sonitusque
 Festos audite! Est, quae nos festo beat illo.
 Post festum interdum lacrimas nos fundere oportet.

Syllabae duae posteriores.

Tu timeas praegnantem; non est virgo timenda.

Totum.

Parturit; et mox nascitur aut salus, aut vero
 magna
 Pernicies.

LXXVIII.

Syllaba prior.

En animalculum amoenum! saltat et ex-
filat apte.

Syllaba posterior.

Vulnus non semper letale est; vulnerat etiam
Duntaxat leviter.

Totum.

Femina, ne plores! nam passa es iam graviora.
Ulcisci cur vis parvum punctum et leve
caede?

LXXVIII.

Syllaba prior.

¶ Añunt: Est proprium auro dignum, di-
midium orcus

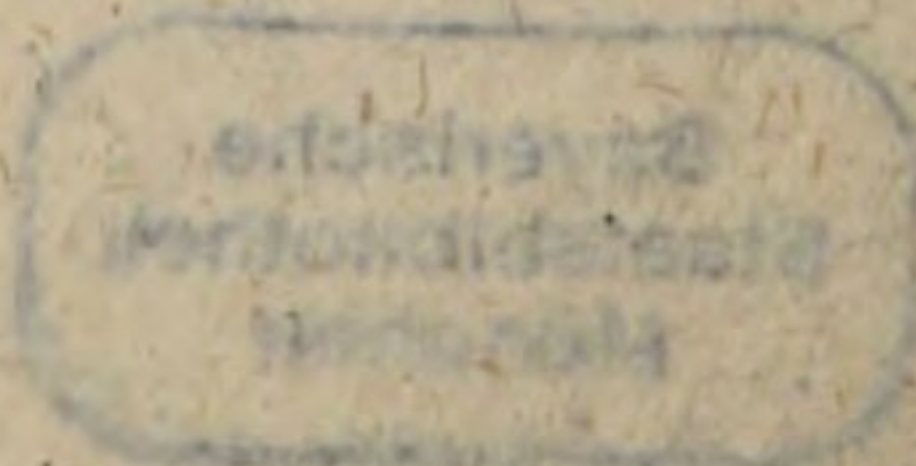
Dimidius.

Syllaba posterior.

Sic sapiens vir saepe vocatur, vi tituli, quem
Prae se fert. (Mirare!) Interdum me dare
nescit.

Totum.

Natura est curta contenta.

LXXX.

Syllaba prior.

Me dare quilibet est promptus; parere sagaci
Est solum sapientia vera.

Syllaba posterior.

Non extra verum intra quaeras gaudia vera.

Totum.

Ascendunt sapientes, sed sapientior omnis
Descendit.

LXXXI.

Syllaba prior.

Semper syllaba, quod sequitur, mutat (do-
cet illud
Quodvis lexicon) in contrarium.

Syllaba posterior.

Sis totus, quod quivis est fratrum atque
fororum,
Non modo nomine sed revera; tunc honor am-
plus,
Immo maximus est tibi.

Totum.

Totum nullum detestabile crimen abhorret.

LXXXII.

Syllabae duae priores.

Omni tempore fanciverunt foedera gentes.

Sancta fuerunt multis, fractaque ruptaque multa.

Sic duo (vidi) iungebant se, femina masque.

Illos audiui placitum componere foedus.

Tangebant aras, testantes numina coeli.

Dixerunt:

„Nulla dies pacem facram hanc nec foedera
rumpet.“

„Quo res cumque cadent, nec vis nos ulla vo-
lentes“

„Avertet, non si tellurem effundat in undas

„Diluvio miscens, coelumque in Tartara solvat.“

„Talibus inter se firmabant foedera dictis.“

Quaeso! dic mihi foederis huius nomen amoe-
num!

Syllabae duae posteriores.

Heu! foedus violabant; pravi desiderant me.

Totum.

O si non notum esset detestabile nomen!

LXXXIII.

Syllabae duae priores.

Ut certamina Olympia cursores stimulabant
 Omnia tentare, et cunctos intendere nervos,
 Ut caperent pulchras palmas viridesque coro-
 nas:

Sic currunt mortales impigri cupidique,
 Ut rapiant nos, dignas, quae capiamur ab illis.
 Sed distinguite curate inter corpus et umbram.
 Namque tenere locum primum, non sufficit, ut
 te

Re vera venerentur, sed nos ut merearis,
 Est opus. Equidem et interdum merces sumus
 (ecce!)

Venales. Sapiens ridet, nos despicit emtas.
 Tu nostrum cupide, ex me quaeris, quid fa-
 ciendum?

Sis probus in dictis et factis; perfice, care!
 Gratis nobile, quamvis non debes, opus omne.
 „Quid verum, atque decens, cura et roga, et
 omnis in hoc fis.“

Nos adipisci sic scit quilibet, infimus etiam

Syllabae duae posteriores.

Intra aut exi; quod placet, est quovis, tibi
honesto,
Tempore permissum.

Totum.

Non timidis patet. Heroes! sunt ostia aperta.

LXXXIII.

Syllaba prior.

Si festinas, utere me, mi care viator.

Syllaba posterior.

Unum sum; pluralem tu cave, coece marite!

Totum.

Hacce tuba cantant affines; solvite nummos.

LXXXV.

Syllaba prior.

„Vae stupidae mihi! nunc lacrymas effundere
capta

Debeo.“ Ne plores! sapientes et capiuntur.

Syllabae duae posteriores.

Est opus esca; non capies per me sine ea quid.

Totum.

Ponunt me; (Insidiatorum sunt undique multi.)

Sic avibus pedicas et retia ponere cervis

Consuecunt. Quidnam capient?

LXXXVI.

Syllabae duae priores.

Si verum est, quod non dubitatur, quilibet
ut fit

Inclytus, in ore est qui cunctis, praecipue me
Adnumeres illis, nam si duo conveniunt, mox
Serium habebunt de me colloquium.

Et nunquam de me dicunt mendacia ficta.

Laudant dignum laude; indignum temnere fas est.

Syllaba posterior.

Ne frangas collum, nam quis medicus poterit te
Curare? Et sic tu quoque cures, integer ut fim.
Nam si tu laedis me, sum incurabilis etiam.

Totum.

Quis non deprimatur tunc, tempora nubila si
sunt?

Atque fereno tempore quis non exfilit alte?

LXXXVII.

Syllaba prior.

Utere me, sole orto adsum, quando occidit
ille

Non adsum,

Syllaba posterior.

Aufuge, parvule nequam, nam iugulabere certe.
Magnis ianua aperta est; non iter impedit ullus.

Totum.

Innumeri sunt; si vultis suspendere quemque,
Patibula erigite. Est laqueo quivis bene di-
gnus.

LXXXVIII.

Syllabae duae priores.

„Illae continuo saltus filvasque peragrant,
„Purpureosque metunt flores, et flumina libant
„Summa leves. Hinc nescio qua dulcedine lae-
tae“

„Progeniem nidosque foveant; hinc arte recentes
„Excudunt ceras, et mella tenacia fingunt.“

Non converto animum nunc in vos laudibus
omnis

Oeconomi dignas.

Deterius genus est illud, quod non amat
ullus;

Valde quod nos persequitur, nos persequimurque.

Syllaba posterior.

Omnis amans avis in primo vere infidet in me.

Totum.

Ne me pungas, est nostra intolerabilis ira.

LXXXVIII.

Syllaba prior.

Finge tibi multos fratres, multasque sorores.
 Pravus, pessimus est grex, est nequissima proles:
 Illis qui se coniungit, certe perit omnis;
 Omnino actum est de illo. Detestare malignos!
 Quemvis perducunt ad mortem perniciemque.
 En! ex illis, nunquam quisquam blandior illo,
 Advenit unus: „Noli et me contemnere, nam-
 que“

„Sum melioris, quam cognati, conditionis.“
 „Dilige me, nam felicem te reddere possum.“
 „Nonne facultates omnes custodio tute?“
 Pauper ubique iacet; paupertas est fugienda.“
 „Largus ne fis! Me cole, nam ditescere sum-
 mum est.“

Dixit. Mortalis! fuge pestem hanc. Omnia
 crescunt

Ex prava hac radice mala.

Syllaba posterior.

Urceus omnis, quando vinum infunditur illi,
 Rursus reddit. Nunquam reddo. Vae tibi,
 si fit.

Possessor valde dolet, is si frangitur; at, me
Fracto, non dolet ille.

Totum.

Sum macie confectus; sed post mortem ero
pinguis.

LXXX.

Syllaba prior.

Abfit! Gallorum fieri commilito' nolo.
Ad bellum natus videor, sum praeditus armis,
Thorace indutus, semper pugnare paratus.
Sed Galli procedunt, non illos regredi audis;
Nam sic certe vincere censent; ast ego non sic.

Syllabae duae posteriores.

Illis credere stultum est, qui mendacia dicunt;
Sed magnam fidem nos semper habemus,
Et maiorem, quam testis certissimus in re.
Utere nostro effato, nec tu falleris unquam.
Quaeris, quae simus? vide tu ipse, dicere nolo.
Scito! nos nunquam vidit, quae possidet ipse.

Totum.

Si, quod, quod signo, tu divinare nequisti,
Concipis iram; et iam sanguis fervere coepit,
Utere me medicina. Tu sanabere certe.

Syllabae duae priores.

Illi, qui pugnant, et qui exercent medicinam,
Utuntur me; nunc vitam, nunc praebeo mortem.

Syllabae duae posteriores.

Ad fontes, rivos et flumina conspicit ille
Me, qui praeteriens magnum strepitum eminus
audit.

Fruges destruo, contero, quare me indiget om-
nis.

Totum.

Mater ego sum nigrae et pravae progeniei,
In se vulnera, mortem quae fert atque ruinam.
O cave! matrem ipsam non raro interficit illa.

LXXXII.

Syllabae duae priores.

Maribus ut placeat, cura haec est prima
puellae.

Exornat se pulchre; ornamenta ut videantur
Provida nititur. At me (quamvis sum decus
eius,)

Caute quaelibet abscondit bona casta puella.

Syllaba ultima.

Laetitiarum participem me semper habebis,
Participem moeroris. Non cognoscor in illis;
Est hic, in quo solum me cognoscere debes.

Totum.

Amplector te; inter multos carissimus es tu.

LXXXIII.

Syllaba prior.

Odisti me ex toto animo, quod non ego
miror.

Nigram, quae nulli favet, hanc et quilibet
odit.

Lugeat is, quem solum in sylva aut tramite falso
Invenio. Tu quaeris, quisnam sit mihi fau-
tor?

Omnes pravi homines mecum sunt et scele-
rati.

Interdum coelum favet ac exercitus eius.

Syllaba posterior.

Sed mihi maxima debetur reverentia; namque
Conspiciebat iam pridem blandis oculis me
Numen. Sum pulcherrima vestis, quam induit
illud,

Ut cecinit sanctus vates; et sum domus eius,
In quam intrare potest nemo, nam ianua clausa
est.

Desiderant avide me illi, qui sapere audent.

Totum.

Parce illumino vos ego; sed ne effundite que-
stus!

Ipsi, qui studiis nervis incumbere fuecunt
Totis, in terris his lumine lucidiore
Non gaudent. Nam nostrum scire quid est? Nil.

LXXXIII.

Syllabae duae priores.

O pueri petulantes dicite: vosne timetis
Praeceptorem? Non timet ullus; nosque timemus
Durum eius sceptrum.

Syllaba posterior.

O petulans puer, ex qua causa adeo properabat
Bestia, quae macra est et claudicat, in qua
equitasti?

Non timuit me, sed durum sceptrum metuebat.

Totum.

Ecce! viros, pueros equitare in arundine
longa
Nonne vides?

LXXXV.

Syllaba prior.

Hostis lucis (sunt permulti) nos tolerare
Non vult. Valvas obstruit.

Syllabae duae posteriores.

En! iaciunt tela omnes; multi laedere me non
Possunt.

Totum.

Unus si moritur; qui munere fungitur ullo,
Ponitur alter. Sic si nostrum frangitur una,
Ponitur altera.

Syllaba posterior.

Adversam iam (quod quis nescit?) tempore
Pyrrhae;

Sed nec miles nec mercator tempore prius
Uti me sunt. Maximus oecumenus fuit; ille
Pro studio communi me surpassaret olim.

LXXXVI.

Syllaba prior.

Es victus gratissimus, ex quo vivere
coepi;

Et quo sum fruiturus, dum mea vita futura est.
Te vesci, me nunquam taedeat, quia semper
Me recreare soles. Sunt, quos contemnere vic-
tum

Te carum et pretiosum, quivis quotidie audit;
Verum illos intelligo; nempe obsonia poscunt.
Vescimini mortales! Nunc consumite gratis.

Non sic mox fortasse est. Mutant tempora sese
Ut numen supremum, sic et es — undique prae-
sens.

Praeterea in te vivimus, in te nos agimus.

Syllaba posterior.

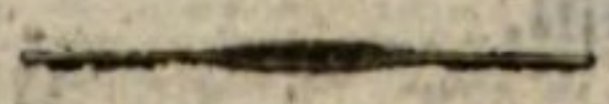
Adfueram iam (quod quis nescit?) tempore
Pyrrhae;

Sed nec miles nec mercator tempore prisco
Usi me sunt. Maximus oeconomus fuit; ille
Pro stabulo communi me usurpaverat olim.

Totum.

**Magna inventio (quis poterit dubitare?) nova
est haec.**

**En! audax homo nunquam illuc migraverat ante.
Quamvis haud ignoro, homines illa in regione
Magnifice aedificasse olim iam, scilicet arces.**

Totum.

Totum.

Ante singulas...

LXXXVII.

Syllabae duae priores.

Nos habitamus in urbe, et pacem poscimus
omnes.

Syllabae tres posteriores.

Adsumus ad defendendum, ad bellumque ge-
rendum.

Totum.

Una nos prius et nos posterius sumus. Ecce!

LXXXVIII.

Syllabae duae priores.

Nonne puellas pulchras nobis comparat ille,
 Qui vult dicere blanditias? Non auribus autem
 Blanditur. Dicit verum. Nam nonne caducae,
 Sicuti nos, sunt? Nonne malum odorem quoque
 spargunt
 Nonnullae, ut nos interdum etiam spargimus
 illum?

Syllaba posterior.

Quo pacto, quam quivis vult, progignere possit
 Prolem, scriptores valde docti docuerunt.
 Me genuit figulus, mira hic est arte peritus.)

Totum.

Ecce! venit virgo spectatum, aperitque fenestram.
 Cur? Spectetur ut ipsa. En! Est melior mea
 fors, nam
 Ante fenestras semper sto.

LXXXVIII.

Syllaba prior.

„Claudite nunc rivos, pueri; sat prata bibe-
runt.“

Iam crescit, quod, si ficcatum est, nomine, de
quo

Quaestio nunc est, privatur. Tu crescere nonne
Audis?

Syllabae duae posteriores.

Parvula nequam! pungis me ore tuo atque
fufurras.

Totum.

Inclyta ego sum cantrix, et mea patria sylva est.

Forſan me vidiftis in urbibus ante fenestras

Captam. Vos homines crudeles eſte benigni,

Atque recludite carcerem, ut etiam (nonne pe-
titum

Vestrum eſt?) ſitis digni libertate.

C.

Syllabae duae priores.

En! sum quattuor inter fratres ille secundus,
Qui non, ut natu minimus consumere natus,
Victum, quem collegit civis, devorat omnem,
Sed potius te ditat. Sudorem excito multum,
Quod non infitior, mi rustice, non tamen alges.

Syllaba posterior.

Hoc pecori dat natura, ast homo comparat arte.

Totum.

Ne festines! Indue et exue tempore recto
Me. Frigus nocet. Ut valeas, cura.

Syllabae duae priores.

Tempore luctus vestes nigras induitis. Cur?
Naturam spectetis! Discite! Nonne est candida,
quando
Luget mortem propriam?

Syllaba posterior.

Nonne est bombycinum tibi? Crassum sufficit
etiam.

Totum.

Qui caret hoc, fideat tranquille frigore magno
Ad calidum fornacem; nam sub Jove rigescit.

Incolyta ego sum castrix, et meo patris sylva est.

Forſan in c. viditſis in urbem ante feneftras

Captain. Vos hommes cruels este benigni.

Atque reliquis casibus ~~non~~ (nonne)

CII.

Syllaba prior.

Syllaba si praemittitur, est pone illam aliquid, quod
 Quaeras. Significat vero, tu si tempora spectas,
 Praeteritum aut prius.

Syllabae duae posteriores.

Sunt lapides, quibus aedificata ego sum. Semel
 (ut scis)

Graecis quasit vates Pythia, teste Nepote,
 Ex ligno factis ut se defendere vellent.

Totum.

Hac si regnum munitum est, non irrumpit hostis
 Improviso.

CIII.

Syllabae duae priores.

Vivētis tuti, nisi fata inimica aliud iam
Contra decreverunt, vestris montibus altis.

Syllaba posterior.

Sis patiens! Nam non tibi soli contigit illud.
Ars mulgendi tempore nostro est maxima. Cuncti
Mulgemur.

Totum.

Corpore pingui est, atque gerit distentius uber.

CIII. T

Syllabae duae priores.

Nos, proprio sensu sic dicti, commoda
multa

Praebemus, dum vivimus. Aratrum, renovat
quod

Terram, testatur. Post mortem, teste culina,
Utilitas quoque nostra est non minor. Aspice
mente

Grata nos meritos.

Nullius frugis sumus autem et inutile pondus,
Si nos sensu non proprio accipis. (En, legiones!)
nes!)

Eheu nobis non status aut ordo caret ullus.

Syllaba posterior.

Nos coenabimus; elixum est. „Sed quid reli-
quum est, si

Absentes venient? „Sero venientibus ossa.

Totum.

Ne, conviva, nimis fumas huiusce cibi, nam
 Nonne sequentur primum hunc permulti reliqui,
 qui
 Tum tibi frustra offerrentur?

CV.

Syllaba prima.

Hanc tu subiice equis fessis, puer, ut re-
quiescant.

Syllaba secunda.

Sunt minimi lapides, quot in aethere fidera
lucent.

Syllaba tertia et quarta.

Quaeris? Nostrum multas iuvenies apothecis,

Totum.

Ne me commutes socio, nam scripta tua ille
Delebit.

Syllabae duae priores.

Verficolores nos fumus; ast est optima nigra,
Quod scribentibus est bene notum.

Syllaba posterior.

Optime! gratulor ex tota tibi mente mihique,
Hoc si plenum vino antiquo est. Nonne liben-
ter
Invitabis me?

Totum:

Nullius frugis scriptores evacuant te
Saepius illis, qui nos erudiunt, Tibi parcas,
Et fias ficcum, ne chartam perdere porro
Possint.

CVII.

Syllaba prior.

Hic natus fueram, hic adolevi, Nestoris
annos

Vixi, in vita non mutavi locum, et omnes
Fratres iuxta habitantes (o sunt millia multa)
Servant hunc morem.

Syllabae duae posteriores.

Quare tantus fastus inest tibi? Num tua vestis
Inflat sensum? Nonne alios iam, legitimi qui
Possessores ante fuerunt, veste calente hac
Vestivit natura? Ornas pennis alienis
Te.

Totum.

Fructus in arboribus crescit, sed non cibus
ille est.

Vestes conficiunt ex illo. Olim foliis se
Ficulnis texerunt, sed non haec puto. Vestes
Sunt solidae, quas quilibet induit hisce diebus.

Syllaba prior.

Non fluvium rapidum, qui destruit arva do-
mosque,

Te cano, qui tranquillus, quamvis garrulus, an-
guis

Instar, repis per vallem, et recreas mea prata.

Syllabae duae posteriores.

Qui pedibus fanis et certis signat humum, ille
Gaudeat, et miseretur eum, qui pro pede caeso
Me indiget.

Totum.

O quam vivida, muscas captans, saltat ad am-
nem!

CVIII.

Syllaba prior.

Integer et sceleris purus saepissime nomen
 Accipit hoc, quod nomen religio ipsa sacravit.
 Non venit in mentem tibi Pascha?

Syllaba posterior.

En hominem probum, at in quo non est ingenii
 quid,
 Nulli vos animali confertis melius, quam
 Huic probo et amenti.

Totum.

Est prius infans, posterius mater.

Syllabae duae priores.

Gnavus me si possidet, illi ego fertilis usum
Praebeo magnum, et fructus largos tempore mes-
fis

Demetit. Ignavus lolia et spinas metit hirtas.

Syllaba posterior.

Es si totus, quem designat syllaba, gaudet
Te quivis: exercitus, uxor, patria. Cunctis,
Care, satisfacis. „Hic est totus!“ clamat id
omnis.

Totum.

Hic arat, hic ferit; et fortunet id ut Deus,
orat.

CXL

Syllaba prior.

Sum spectro similis; magnum facio strepitum,
 quem,
 Audis, sed me non cernis; quamvis tibi saepe
 Nocte dieque appareo.

Syllabae duae posteriores.

Valde rivos et fluvios amo, namque movere
 Me possunt facile, et sine motu non fero fru-
 ctum.

Sed foror

Totum.

Montes eligit altos. Est de gustibus (ut scis)
 Non certandum. Rivum amo, ventum amat
 illa.

Syllabae duae priores.

O vos, quas vates frustra saepissime adorat,
 Si vos illi non succurritis, est opera omnis
 Perdita.

Syllabae tres posteriores.

Nomen barbarum; at est, quod signat, cuilibet
 inter
 Nos bene notum. Nam quis quovis non emit
 anno
 Hunc librum?

Totum.

Ecce poëmata! Sunt bona, sunt mala. Prae-
 terit annus,
 Et nova iam gignuntur. Nam quam fertilis om-
 nis
 Est, qui carmina fingit!

CXIII.

Syllabae duae priores.

Nos non aurum, non argentum, non fumus
etiam

Gemmae, sed tamen eiusdem pretii fumus. Ec-
quis

Nos caras non aestimat? Omnis femina dives
Ornat se nobis.

Syllabae duae posteriores.

Quae peperit, solummodo gaudet nomine
pulchro.

Totum.

Haec natas peperit, quas nos descripsimus ante,
Mater vilis. Filia plus valet. (Est ita saepe.)

CXIII.

Syllaba prior.

Multi coeci sunt, qui me non cernere possunt.

Arborum eos namque impedit ingens copia.

Nonne

Commiserandi sunt?

Syllaba posterior.

Profert me caput. Unum? Non. Sunt, mi bone, bina.

Totum.

Me eminus audi nocte, et delectabitur auris.

Est, qui carmina fingit.

CXV.

Syllaba prior.

„Tendimus huc omnes, metam properamus
ad unam.“

Syllaba posterior.

Quod rapidus fluvijs nequit, id (sic Naso cane-
bat)

Gutta potest: ut me cavet.

Totum.

Tu preme post vitam, qui nos perfaepe preme-
bant

In vita. Non invideo illis maximum honorem
hunc.

CXVI.

Syllabae tres priores.

Maximus illi honor est tribuendus, militi-
bus qui
Totius legionis praeest.

Syllabae duae posteriores.

Me pete, si peccasti. In pugna saepius ille,
Qui non peccavit, sed praestitit omne, quod illi
Praestandum fuit, invitus petit atque coactus
A victoribus. Effet mors sua scilicet (id scit)
Patriae inutilis.

Totum.

Usque ad vitae finem me mortalibus aequus
Ipse Deus dedit. Observetis tempora et horas!
Duces desertoribus ad tempus dare suescunt.

CXVII.

Syllaba prior.

Nonne es pinguis succus fructûs, atque pre-
 mendo
 Gigneris?

Syllaba posterior.

Quod nomen tibi dandum est? Multorum digi-
 torum

Arboris unus es.

Totum.

O vireat, nec non annuntiet in regione
 Quavis pacem!

CXVIII.

Syllabae duae priores.

Maiores venerabantur vos. In tenebris tum
Vivebant. Vos non estis. Nunc lucidior lux
Iam pridem nobis apparuit. Omnipotentem
Te, qui vivis in omnia secula, noscimus omnes.
Eheu quam multi te non recte venerantur!

Syllaba posterior.

Te genuit vel pictor, vel sculptor. Potes hosce
Artifices non dissimulare. Pater tuus unus.
Ex illis.

Totum.

Rides? inquiras, an non proprium venereris?

CXVIII.

Syllaba prior.

Sunt, qui nunquam commiserantur fata aliorum.

Cor illorum ex me factum esse videtur.

Syllaba posterior.

Semper foeteo. Vel si me foetens pater (haec est

Lex naturae) procreat, ac ego cum grege pascō;
Vel si (per saepe accidit) a stupido patre gignor
Arte. Et tunc ego non raro sum corpore vasto.

Totum.

Alte me quaeras, nempe aut in montibus altis,
Aut (non est iocus) in coelo ipso.

Syllabae duae priores.

Me vates (quamvis sitiens est) non amat;
anfer —

Hic amat hoc vinum.

Syllaba posterior.

Tu te iactas, esse, quod ingens syllaba
signat;

Cur agis autem sicut femina?

Totum.

„Heu! sum solus in aethere.“ Noli plangere,
namque

Sacri plures oratores atque poëtae
In terra focii sunt.

CXXI.

Syllabae duae priores.

Garrulus hic est, quis patientes commodat
aures?

Ille ululat semper, quis questus non fugit eius?

Hic dicit, quod iam saepissime dixerat ante;

Nonne fatigat sermo idem decies repetitus?

Est etiam, qui nil loquitur, quod non alii iam

Ante locuti sunt; non cogitat; est imitator.

Interdum vos delectat cantor bene cantans.

Ecce! domi manet unus perpetuo, emigrat alter.

Hic magnus, fortis fratres vorat, ille voratur

Parvus. Callidus hic est fur, verum stomachum

ille

Latrantem esca non rapta lenit.

Hic uxorem ducit castam, verum habet ille

Sultan semper amatas multas. Plura tacebo,

Mi bone, namque vides, hominum generi genus

hocce

Affimile esse a partibus omnibus.

Syllabae tres posteriores.

„Nemo adeo ferus est, ut non mitescere possit,“

„Si modo culturae patientem commodat aurem.“

Quod docet, interdum faltem, experientia de te
 Qui tu non urbanus diceris atque superbus;
 De quo dicunt: Se non amovet, est manus et
 pes

Immobilis, nisi cogitur.

Totum.

„Da libertatem captivis omnibus omnis
 „Puris criminis!“ Inventor, qui te aedificabat
 Primum, certe nunquam sic oraverat.

CXXII.

Syllaba prior.

Quis species omnes huius generis nume-
rare

Posses? Principio stat maxima bellua mundi.

Finit parvulus, ut digitus tuus auricularis.

Syllabae duae posteriores.

Est foror anguis, et illi letiferum ore venenum
est.

Sic aiunt sacri scriptores atque profani.

Totum.

Bestia devorat haec prius, id nomen dedit illi.

CXXIII.

Syllabae duae priores.

Illis, qui sine me cernunt, sed non distin-
guere possunt;

His, qui, quae circum sunt, non curant, ea tan-
tum,

Quae sunt eminus; illis; morem qui noviore
Affectant vivendi, quaerunt subsidium, quo
Non eget is, qui perspicit omne oculis peracu-
tis;

His tandem, qui caprum et capram non potuere
Perspicue discernere, nos fervimus. Sitis ema-
ces!

Syllabae tres posteriores.

Parvum conclave est, quod non recipit pere-
grinum

Hospitem; et est domino soli modo commodum.

Totum.

Ecce! in posteriori fervatur prius.

CXXIII.

Syllabae tres priores.

Si tibi, felix, est natus feliciter infans,
Et nondum reperisti me, quaeras properanter,
Ut nomen des illi, quem peperit tibi amata,
Accipiatque meum munus, mox cochlear illi
Ex argento donetur. Plures socios et
Adiungas mihi, quod (mihi credas) est modus
aptus
Acquirendi.

Syllaba posterior.

Si quem quaeris, qui proficiscatur peregrinos
Ad cognatos, et referat secreta fidelis,
Et tectus, non dicta foras eliminet unquam;
Elige me.

Totum.

Adsum magna forma; nunc ego laetifico, nunc
Terreo. Magno vendor, quis nescit?

CXXV.

Syllabae duae priores.

Primo deformes anus et foedae plerumque
videntur;
Et sunt denique reginae pulchrae, omnipotentes.

Syllabae duae posteriores.

Hoc quis credit? Nunquam vera est fabula ficta.

Totum.

Narrantur tibi, non ut credas. Sunt menda-
cia aperta,

Quae lectores delectant, et noxia nulli
Sunt.

Totum.

CXXVI.

Syllabae duae priores.

Principis ad mensam conviva es nonne
libenter?

Syllabae duae posteriores.

Cur pulsas? Non clausum est. Intra!

Totum.

Crede mihi! hoc conclave est multis carius,
omni

Museo.

CXXVII.

Syllaba prior.

Omne vorans me possidet, id quod nemo
negabit.

Syllaba posterior.

Omne quod in terris his vivit, nomine (qui-
vis
Id scit) hocce vocatur.

Totum.

Nobilis est mater; patrem non nomino, namque
Me pudet illius merito; non est generosus.

CXXVIII.

Syllabae duae priores.

Vos miracula fecistis, carae! innumera olim.
 Ast ingratus mundus vos omnes relegavit.
 Nulla superstes est.

Syllaba posterior.

Currunt, exsiliunt, sese torquentque retorquent.
 Infanire videntur. Quonam nomine gaudet
 Haec dementia, quae capit illos?

Totum.

Gaudent matronae, et saliant; non unicus est vir
 Praesens.

CXXVIII.

Syllabae duae priores.

Nonne canem noscis, qui discit quaslibet
artes?

Syllabae duae posteriores.

Sic (o moestum fatum!) captus mente vocatur.

Totum.

Sic, qui multum risum concitat, ille vocatur.

CXXX.

Syllabae duae priores.

Si proficiscens advenit, ante incognitus, urbe,
 Atque caret me, non sine magna opera ibit in
 aedes
 Primorum claufas; sed qui me possidet, ille
 Iam scit, quo se vertat; per me ianua aperta
 est.

Ergo priusquam migras, hortor, ut accipias me.

Syllabae tres posteriores.

Si quis per longum intervallum temporis ulli
 Quotidie fervit, tunc temnitur abiiciturque,
 Nonne est commiserandus? Sic mea fata.
 Si quis multa tibi praedicit, vaticinatur
 Ut vates verissimus, et forsan semel errat
 Exiguus in rebus, nescit an eveniat cras
 Nix aut imber; mendaxque ille vocatur
 Ac idiota; nonne miser? Sic sunt mea fata.
 Si quis consulitur, nec non, quod praedicat ille,
 Est ratum et a quovis rectum cognoscitur, et
 mox
 Successor novus illo plus valet, emeritique

Obliviscitur omnis, quid? quod saepius usus
 Est turpissimus ex illo factus, (reticebo.)
 Nonne est commiserandus? Sic mea fata,

Totum.

Si cuiusvis nomen, si vis munera scire,
 Et quis sit cuiuslibet ordo, quis locus is sit,
 Quem tenet; quaeras ex me, cuncta docebo.

CXXXI.

Syllaba prior.

Hic locus est, quo venundant, quae sunt
 opus, et quae
 Non sunt, omnia. Dextro eme tempore, possi-
 deas tum,
 Quum non illis porro carere potes.

Syllabae duae posteriores.

Non loquor unquam submissa voce; elige,
 furde,
 Me praelectorem.

Totum.

Vos occidite (nam non amplius indiget illis
 Ullus) nunc vestros medicos doctos. Ego veni,
 Cunctos curo, cunctos fano, quid? dabo cunctis
 Aeternam vitam

Syllabae duae priores.

Ingenii domus alte et magnifice aedificata
Hic est. Ecce fenestras claras, ostia plura!
Attamen interdum vacua est et non habitata.
Nempe herus (illum dixi) intra limina non est.

Syllabae duae posteriores.

Quod praeceptor tradit, discit discipulusque,
Hocce vocatur nomine.

Totum.

Doctrina una cum doctore oblita videtur.

CXXXIII.

Syllaba prior.

Sunt, quibus omnes magnae fortunae nihil
usus

Praebent. Quid coecum lux, quid timidum iu-
vat ensis?

Et quid avarum opulentia? Pectine calvus
Non gaudet. Sic et frustra me possidet omnis
Surdus.

Syllabae tres posteriores.

Sum parvum. (Nomen testatur.) Sumat is,
a quo

Iusculum amatur, maius.

Totum.

Officia illi, qui submissa voce loquentes
Audit, praesto, nec non furdo. Quemlibet apto
Adiuvo.

CXXXIII.

Syllaba prior.

Afcendo (fic est mea natura) ac afcendere
quivis

Me videt. Appeto (non nego) coelestes re-
giones.

Syllabae duae posteriores.

Quod fapientia doctorum non efficit, id nos
Poffumus; ipfas fpiffas illustrare tenebras.

Totum.

Odorem dulcem, fuavem nos fpargimus; olfact

CXXXV.

Syllabae duae priores.

Nostro tempore millia nos hominum nutri-
mus opime;

Et si non plus permultis est ingenium, quam
Mater demens, quae peperit nos, possidet etiam.
Sed sunt etiam, qui illustant per nos se homi-
nesque.

Illorum aeternae nomen committere famae
Possumus.

Syllaba posterior.

Quando vis te tute abscondere, ne videaris;
Occulta te post me; sedis non pudeat te!
Namque moratur nonne sagax hic saepe libenter?

Totum.

Heroum caput orno, nec non sexus amoenus
Exornat caput hoc decore.

CXXXVI.

Syllaba prior.

Non homo, nec fortis leo, nec me callida
vulpes

Possidet. Est equus ille superbus, est asinusque
Expers ingenii, qui solus me praeditus exit
Ex stabulo.

Syllabae duae posteriores.

Vilior auro (confiteor) tamen utilior sum.

Syllaba posterior.

Totum.

Adiutorem qui me habet, is calcit pedibus me.

Totum.

~~Historia caput ornata, nec non latus amoenus~~
~~Exornat caput hoc decoro.~~

CXXXVII.

Syllaba prior.

Scisne? fuerunt fratres, qui per tempora longa
 (Est factum, quia iter longum disiunxerat illos)
 Se non viscebant. Verum nunc unus eorum:
 Revera est operae pretium, nostros proficisci
 Ad fratres. Longum intervallum ne timea-
 tis!

Aes triplex circa pectus sit! Dixerat. Et nunc
 Migrant. „Isque his hos solatus vocibus infit:“

„O fratres, quo fata trahunt retrahuntque, seque-
 mur!“

„Quidquid erit, superanda omnis fortuna ferendo
 est.“

„Talibus incensi dictis senioris amici“

Continuant iter.

Coniuncti et lecti fratres, fortissima corda

Adveniunt; quaesitos fratres visere, tandem

Prospere procedit. Fortuna iuvat, quod cernitur
 omni,

Audaces.

Trita via est nunc, immensum et latum spa-
 tium quod

Ante timebant, nullum detinet huc proficisci.

Illas in regiones migrant ceu spatiantes,

Incolumes, nisi quum primum pituita molesta
est.

Syllaba posterior.

Ille, trucidans fratrem, frater non tibi notus?
Crudelem tu finge tibi historiam repetitam;
Finge trucidantes fratres, et millia multa
Illorum uno tempore. Nomen temporis eius
Sūm.

Totum.

Nulla salus bello; attamen Anglorum unica spes
^{hoc}
Est.

CXXXVIII.

Syllaba prior.

Ignes hic sol non oritur, non occidit unquam.

Ne mireris, quando frigus maximum adest hic.

Syllaba posterior.

Luceo, sed fallo; cave! non semper fuit aurum,

Quod nituit.

Totum.

Quid coelum rubefecit iam saepissime noctu?
Verum est; multa sciunt physici, ignorant vero
plura.

CXXXVIII.

Syllabae duae priores.

Egregia forma, ut iuvenis pulcherrimus, ut
que

Bella puella pareo. Care! stupefcere noli.

Cognatos habeo celebres; utor patre elaro.

(Scilicet est lucifer.) Quae femper me comita-
tur

Pulchra aurora eft. Nonne ego dignus amore?

Attamen eft grex, qui fere me non afpicit un-
quam,

Verum oculos claudit.

Syllabae duae posteriores.

Hic avide expectat me, valde me timet ille.

Pernix hunc ego praecipito, illi appareo tarda.

Contrifto hunc ego triflis, ridens laetifico illum.

Non moror; optas et rixaris, me properare.

Totum.

Mufae funt mihi amicae; fum Mufis quoque amica.

Contemno contemtores; dent lumina fomno.

CXXXX.

Syllabae duae priores.

Si quis quem quaerit post me, iamiam ad-
fuit ipse.

Sic tritum proverbium.

Syllabae duae posteriores.

Naturam expellas per me, tamen usque recurret.

Sic Naso.

Totum.

O vetula explora! nam sic se tempora mutant.
In me equitabas olim noctu more equitum tu.
Nunc fede fede tua, aut pedibus proficiscere
claudis.

CXXXI.

Syllaba prior.

Non minor est horum numerus, quam maris
arena.

Tu largae fegetis citius numerabis aristas.
Tot sunt (est verum) quot in aethere fidera lu-
cent.

Natorum unius patris sunt (inde potestis
Innumerum numerum vobis proponere) multa
Millia. Cunctos vnicolores (rara cohors est)
Quotidie nos cernimus, ignea si venit aestas.
Frigida hiems necat omnes.

Syllaba posterior.

Est commilito piscis mutus; non ego mutus.
Garrio; musicus et celeberrimus, ut bene scis,
fum.

Tempore nocturno vernali cum fociis me
Audis. Musica nonne est excellentior ulla?
Audeo, Apollineos prae me continere cantus.

Totum.

Vaticinator sum, qui vobis dicere possum,

Utrum nubila tempora fiant, an vero clara.
 Quare templa mihi aedificatis vitrea saepe
 In vestris conclavibus, et mihi sacrificatis
 Muscas, qui scala sedeo deus.

CXXXII.

Syllaba prior.

Successor nondum est natus, cum finio vitam;

Attamen illo momento sequitur me. Gaudium
ubique est.

Gratulor ex animo! exclamat quivis, bene sperans
De successore. At mutatio lactificans vos
Adfuit in vita vestra iam saepius. Estne,
Quod sequitur, semper melius? Sitis sapientes
Et contenti mecum. Cunctos nutrio, pingues
Non fieri debetis. Miscentur bona quovis
Tempore nonne malis?

Syllabae duae posteriores.

Hic est longae scalae supremus gradus; ultra
Non potes. Altius autem ascendere si vis,
Incipe rursus. Tum, quo tendis, pervenies, si
Et longissima meta esset.

Totum.

Anno quo sum natus? Sunt sub iudice lites.

CXXXIII.

Syllaba prior.

Syllaba praecedit multis verbis; qui coniungat ille

Postponit plerumque illam.

Syllaba posterior.

Scito! non in aqua vestigia tu mea cernis;
Et in arena, si ventus flat, contegor omnis.

Totum.

Est museum, quo faturos discedere cogit
Natura.

CXXXIII.

Syllabae duae priores.

Ponit multas et diversas ante oculos res
 Natura; at similes illas saepe esse videmus,
 Quamvis una est praecellens, ac altera vilis.
 Pone hominem; dic, nonne est simia vilior illo?
 Pone asinum; nonne est praestantior ille cabal-
 lus,
 Fele est tigris maior; saevas noscimus ambas.
 Anser vilis, sed maiores — quorum ego nolo
 Dicere nomen. Tu potes illud dicere. Nonne?

Syllabae duae posteriores.

Audimus te; delectas aures animumque.

Totum.

Ante obitum estne beatus? Cantus, quem canit,
 hocce
 Affirmare videtur.

CXXXV.

Syllabae duae priores.

Gustus, quam varius, quam commutabilis
^{omni}
 Tempore erat! Vestiti nunc sic, nunc aliter sunt.
 Huic quod valde complacet, illud displicet illi.
 Nonne ego sum mirabilis? Omni tempore, prius
 Ac hodierno semper multi me peramabant:
 Iudaei, confessores Christi quoque, mas et
 Femina, doctor, discipulus milesque, sacerdos
 Et reliqui, quos omnes enarrare fatigat.
 Ast appareo nullo tempore latior, ac si
 Me est vestitus amor. Tunc omnia contego
 caute.

Syllaba posterior.

Me ortus et occasus (celeber sum) noscere oportet.
 Nam loquor omnibus, antiquis nec non hodiernis
 Linguis. Olim homines ex consuetudine sacra,
 Quos peccati poenituit, vestire solebant

Se me. Nunc multum, varium semperque profa-
num

Usum habeo. Absit, id est opus, omne fora-
men.

Totum.

Quum primo adveni (quivis sic advenit) huncce
Non habui; neque habebo, quando rursus ab —
ibo.

Ast alias proficiscens hunc comitem eligo.

CXXXVI.

Syllaba prior.

Circumcludo pagos, incola me colit, illum
Nutrio.

Syllaba posterior.

Femina sum, verum semper mas (saepius id fit)
Uxores plures habet.

Totum.

Possū (quilibet hoc scit) delectare palatū,
Sed non quotidie, quod testatur confessio nota.
Ut nanciscantur res, sed caveant, utq̃ mecum
Ne simul accipiant et posterius. Praefaci
Sint oculi

CXXXVII.

Syllaba prior.

Fallit, ne fide illi, nam fallacia multa est.
 Est simulator, dissimulator; quamlibet ille
 Prae se fert speciem.

Syllabae duae posteriores.

Cur fies? Venit, vidit, vicit, iamque beatus.

Totum.

Non est, esse videtur. Non est mortuus ille
 Vivens. Nonne aliquando et vivent ossa sepulta?

CXXXVIII.

Syllaba prior.

Sum praepositio, quae proponit comitatum;
 Unus et alter semper saltem intelligitur, qui
 Est mecum vel me sequitur.

Syllaba posterior.

Scito! quando voravit me stomachus tuus, esto
 Mortis certus; nam fero medicina paratur.

Totum.

Ecce! proci, sponfi currentes, quam cupidi sunt,
 Ut nanciscantur me, sed caveant sibi, mecum
 Ne simul accipiant et posterius. Patefacti
 Sint oculi

CXXXVIII.

Syllabae duae priores.

Utor vacca matre. Est nonne ideo vene-
randa?

Syllaba posterior.

Tunc austerum vinum includis, five Falernum?
Posteriori casu potor te supplex veneratur.

Totum.

Vae tibi, quando pedes similes mihi sunt. Erit
hydrops.

CL.

Syllabae duae priores.

Si stomachum prius (haud raro fit) delibita-
vit,

Syllabae duae posteriores.

Accipe posterius, modice tamen illo fruaris.

Totum.

Ova et pisces, cocta farina et cetera saepe
Sunt nocitura; ergo veniam pete, vescere carne.

Syllabae duae priores.

Procreat aetas nos natas dignas genitrice.
Iam iuvat aspectus nostrum, et concedimus
usum.

Quo fit, ut (est rarissima res) omnes adament
nos.

Sed distinguimus. Adsumus exornare puellās,
Ast veteres matronas invitae decoramus.

Syllaba posterior.

Accipiant me illi, qui iure merentur honorem;
Sint victores, vates, virginitate celebres,
Sint inter vivos, aut sint iam morte beati;
Quisque suum, nam sum varium, non omnibus
idem.

Totum.

Quam varie mortales summum numen honorant!
En ego sum quoque testis.

CLII.

Syllabae duae priores.

Difficile est (operam da) recte noscere quis
sim.

Miram sedem, qua sedeo, tibi notificabo.
In coelis habito, et si descendo in regiones
Terrae, cuncti sunt mortales obstupesci,
Quasi ignorent me, inter quos dormito libenter
In lapide, hinc expellere me vix verbera possunt.
Hospes ego, ortus ab aethere, saepe in pluribus
adsum
Dilectis domibus. Nam me caput excipit ardens
Vatis, pectus amantis fervens, praetereaque
Vinum est, quod vivum reddit praesentia nostra.
Omnis natura, expulso me, mortua torpet.

Syllabae duae posteriores.

Audis iactatoris sesquipedalia verba?
Eius sum qui semper fortis, acerrimus hostis,
Obsto; et vires quando effundo, vincitur a me.

Totum.

Festinate homines, ac afflictis succurrite mecum!

Syllabae duae priores.

Quaenam fitis? Quo me vertam? Quis mihi
dicet?

Vos ipsae? Sed non pro veris accipit ullus,
(Sit venia!) ad vestram laudem quae dicitis ipsae.
Num quaeram ex (vultisne?) maritis? Obstrepitis
iam.

An possint mihi, verum quid sit, dicere sponi?
Possit amator? Coecos testes rideo valde.

Uxorem ducam; tum mox cognoscere possum.
Celat, quis sit, subdola virgo, se indicat uxor.

Syllaba posterior.

Me faciunt ex arbore. Qua ratione? Hoc quae-
rere debes

Ex molitore.

Totum.

Si ludis, ne fias fartor! Nominat ille,
Sic te, qui te vincit, quando nulla Priorum
Acquisita est abs te.

CLIII.

Syllaba prior.

Res, quae magnam campis comparat utilita-
tem,

Sed foeda est.

Syllabae tres posteriores.

Nonne vehi vili curru praestantius ire
Est pedibus?

Totum.

Mobile (ne mireris!) conclave est, ubi pa-
stor

Pernoctat; nam pastor semper mobilis ipse est.

CLV.

Syllabae duae priores.

Num stomachi vestri nunc latrant? Sitis
cres!

Iam fumant.

Syllabae duae posteriores.

Si mercator, cui debes, mittit tibi me, tunc
Nummos quaere.

Totum.

Lectio nulla (absint libri!) iucundior hac est.

Ex molitore.

Totum.

Si Iudis, ne has sectores Nomines illis.

Sic te, qui te vult, quando nulla Priores

Aquas est des te.

CLVI.

Syllabae duae priores.

O quam multiplices et diversae inveniuntur!

Sunt partim parvae, tenues, sunt pondere magno,
Sunt partim curvae, nec non hebetes et acutae,
Multo cupro munitae et gemmis pretiosis.
Suntque gerentes magnum gibbum, suntque politae.

O cave! qui longam accipit, ille est commiserandus.

Syllabae duae posteriores.

En! thesaurus carior auro est; elige carum.
Illum ut nanciscaris, mi bone nitere semper.

Totum.

Haec si verba facit, quis non incenditur ira?
Intolerabile multum est, verum hanc quilibet odit.

CLVII.

Syllabae duae priores.

Cur stas cessator? Nonne intras? „Ianua
clausa est.“

Accipe me atque intrabis. Sunt nulla ostia
clausa

Illi, qui me possidet. Aureus optimus est, et

Saepe probatus; castella et munita recludit.

Syllabae duae posteriores.

Estis pulchrae; quid iuvat? Estis nonne caducae?

Totum.

Non opus est herbis illis caris, quas India pro-
fert.

Si nos ebullivimus, etiam potio sana est,

Et ientaculum amoenum.

CLVIII.

Syllabae duae priores.

Me praepositionem quem titulo praemittere
oportet,

Certe nunquam primus erit semperque secundus.
Sed substantivum atque virum fortem invenies me,
Si vis ludere chartis.

Syllabae tres posteriores.

Irafcuntur caupones mihi; solvere nummos
Debent; illos saepe ego flagito nomine regis.

Totum.

Si tu noscere me vis, ludi quaere magistros;
Sunt, quod signo, tempore nostro duplice sensu,

GLVIII.

Syllabae duae priores.

Amentes sunt, qui nos non exsistere credunt.
 Amentes, aio; nam solum corporei sunt.

Syllabae duae posteriores.

Quam cupide me post multos magnosque labores
 Desiderat fessus!

Totum.

Qui me possidet, ille pavebit tempore nullo;
 Accidat hoc aut illud ei, semper manet idem.

CLX.

Syllaba prior.

Quisque famem relevare potest, panem com-
edendo.

Dira fames, quae desiderat me, nonne sacra illa?
Nonne illa est fons fraudis cunctorumque malo-
rum?

Est procul a me culpa omnis, nam labe carens
sum,

Purum et iustum. Persuasus sis, me esse proba-
tum.

Examen rigidissimum ego non horreo; terret
Non lapis et non terret me ignis.

Syllabae duae posteriores.

Alta ut fiam, fossor, sit tua cura, maligne!
Cui fodis? Edic! Nonne tibi ipsi?

Totum.

Me regi praebet natura, industria cuivis.

Syllabae tres priores.

Sunt truncatae, sunt cum cauda. Quilibet
illas

Aut has eligat. Et si neutra tibi placet, una
Restat, quam tibi avaro suadeo; praedita namque
Marsupio est.

Syllaba posterior.

Non loquitur, semper stat mutus. Sic timidi
stant

Saepe et prae fracti.

Totum.

Porto tui capitis decus, et me non venerantur.
Crede mihi! saepissime non sapientior ille est,
Qui decore hoc caput ornat.

CLXII.

Syllabae tres priores.

O miserae! vos infectantur tristia fata.

(Sunt vobis interdum homines similes bene digni,
Qui observentur.) Detrahitur cutis, et quod ini-
quum est,

Vi magna exprimitur sanguis crudeliter omnis;
Abiiciturque cadaver, inutile pondus.

Syllaba posterior.

Vuas non producunt spinae; carduus edit
Nunquam ficus. Scito! me cognoscere debes
Ex pomis.

Totum.

Quidnam sit Totum? Est pater infantum misera-
rum,

Quas supra descripsimus.

Syllabae tres posteriores.

Ecce! palaeſtram! Iuxta illam adſtant; qui-
libet haſtam

Longam habet in manibus. Depugnant frontibus
hoſtes

Adverſis, ſed non ſecum ipsis. Namque pa-
laeſtra

Eſt locus, in quo ſtant certantes, accipiuntque
Alternos ictus.

Syllabae duae posteriores.

Si me tangis, ſemper tangis centrum.

Totum.

Non necat hoſtem, ſed ſepelit.

CLXIV.

Syllaba prior.

Quod sic est, vix conspicias; et tua brachia
 curta
 Tangere non possunt.

Syllaba posterior.

Ventus si surrexerit, huc illucque vacillo.
 Erectum, arboris instar isto, simulac tacet ille.
 Intra qui fedet, illi quaevis fistula praesto est;
 Et plerumque sibi permultas comparat, id quod
 Experientia testatur.

Totum.

Quae sunt eminus, uno per me cominus illa
 Sunt momento.

CLXV.

Syllaba prior.

Iam dudum plerique abierunt, syllaba
quando

Haec praemittitur illorum titulo; unus et alter
Vix vivit.

Syllaba posterior.

Non audet timidus; sequitur naturam; ea nun-
quam

Me utitur.

Totum.

Non me habuit Deus; ast habuerunt cetera quae-
vis.

CLXVI.

Syllaba prior.

Olim quisque suum contemferat ac alieno
Ornabat caput; ast hodie non sic. Sapientes
Facti sunt.

Syllaba posterior.

Imprimis (ut veteres testantur) omnia, quae vis,
Mox mihi, sint bona, sint mala. Scriptores ho-
dierni

Non utuntur me, nam chartam perdere malunt.

Iurisconsultis solum etiam tempore nostro

Non ignotum sum, propter nasum Themidis,
quem

Ex me factum (ut fas est) suppliciter venerantur.

Totum.

Ne vescaris, nam stomachus non concoquit illud.

Ex illo qui consistit, perfert onus omne

Atque labores; et non est interficiendus.

CLXVII.

Syllaba prior.

Sic est; si coquus aut si me obliviscitur
auctor,

Eius scripta cibosque omnis contemnit et odit.

Syllaba posterior.

Intono clara voce et forti, si vacuum sum.

Sic vacuum caput ostentat, tonitusque superbos

Edit.

Totum.

Si bene mensa instructa est, certe non ego de-
sum.

CLXVIII.

Syllabae duae priores.

Tempestatibus erecti obstant temporibusque
Et pelago et terra. Heroes sic impavidi stant
contra hostes.

Syllabae duae posteriores.

Propria natura est mea; non similem invenietis
Supra terram, non similem invenietis in coelo.
Aestu magno sum gelidus, sed frigore magno
Sum calidus.

Totum.

Hoc templum poteribus est sacrum. Hic pie
adorant
Aestate.

Syllaba prior.

Huc demigrant omnes in patriam redeuntēs.

Syllaba posterior.

Hoc si sentis, aut tibi si vates minitatur,
Vae tibi!

Totum.

Hunc morbum nullus medicus bene scit rele-
vare;

Suntque Lares soli atque Penates, qui auxiliantur.

CLXX.

Syllabae duae priores.

Utimur his armis, qui pacem poscimus
omnes,

Praecipue si festivas epulas celebrantes
Nos socialis amor coniungit. Laedere amicum
Nemo vult.

Syllabae tres posteriores.

Ne fidas mihi! pungo.

Totum.

Tres plenas medici crebro praescribere fue-
scunt.

CLXXI.

Syllabae duae priores.

Voces innumeras edo cunctasque canoras.
Davides citharam, praeclarum nomen adeptam,
Fregisset, si me novisset, quod scio certe.

Syllabae duae posteriores.

Unicus utitur interdum me, tamque scienter,
Ut iussu eius cuncti saltent.

Totum.

Omnino unica nil praestat, sed consociatae.
Sic miles non vincit, verum exercitus omnis.

CLXXII.

Syllaba prior.

Tempore prisco disceptabant, an licitus sim?
Rixabantur frustra de lanaque caprina.

Qui non curat, quod laudabile quodque decens
est,

Vel stet, vel sedeat, vel currat, peccat ubique.

Syllaba posterior.

Unguibus armatus sum; nonne ex ungue leonem?

Praeterea informis, villosus, trux rapidusque,

Immanis, saevus, terribilis atque vorax sum.

Totum.

„Nemo adeo ferus est, ut non mitescere possit,“

„Si modo culturae patientem commodet aurem.“

Nonne hunc artificem testem proponere fas est?

CLXXIII.

Syllaba prior.

Qui multum vorat, est similis (sic dicimus
omnes)

Huic animali, cuius nomen dicere vellem,
Sed (quod scis) simulac appellatur, venit ipsum.

Syllaba posterior.

Est ita; quisque suum it proprium, lentum ce-
leremve,

Laetum, tristem; fastum hic prodit, stultitiam ille.
Quemlibet ex facie, sic noscis quemlibet ex me.

Totum.

Saepe infantulus accipit in baptismo sacro
Hoc nomen.

CLXXIV.

Syllaba prior.

Unus, ubi stet, parvo eget, ast exercitus
amplo.

Syllabae duae posteriores.

Cur metuunt me? Non liquefiunt, dum made-
fiunt.

Totum.

Festina, ut venias sub tectum; curre cito, nam
Ecce cadunt denfi, resolutis nubibus, imbres.

CLXXV.

Syllaba prior.

Per varias res infertur tibi, sed gladio ne
Accipias cave; letiferus tibi enim facile ille est.

Syllabae duae posteriores.

Exhalat nos moestum, nec non pectus amore
Captum. Hic, qui vult, rideat; illic condoluisse
Officium est.

Totum.

Exprimit angor, talia curta precantia verba.

„Alme pater, facilem vultum ne averte pre-
canti!“

Hoc nomen.

CLXXVI.

Syllaba prior.

Sic non vos nanos, sic appellare gigantes
Fas est.

Syllaba posterior.

Cuius cor nunquam pavidus metus excutit, ille
Vir me possidet, et mecum facile omnia vincit.

Totum.

Haec est maxima virtus, quae non utitur, etsi
Posset, viribus ad vindictam; ast vult imitari
Numen clemens, fontibus ignoscens.

CLXXVII.

Syllaba prior.

Impedio delicta, et quod tibi dedecori esset.
Custodi me magna cura, nam vitiis te
Dedes omnibus impavide, si deferui te.

Syllabae duae posteriores.

Interdum mane, interdum me vespere cernis
In coelo; in terra color, etsi discolor, adium.
Specta flores, vestes atque animalia multa.

Totum.

Conscia purpureus color illi venit in ora.

CLXXVIII.

Syllaba prior.

Conveniunt hic, ut iugulent se, millia multa.
Fini, mi Deus, horrida bella hominumque do-
lores!

Tu solus miseros potes alma pace iuvare.

Syllabae duae posteriores.

Nonne animo tua cuncta negotia? Dilige semper
Me. Confusio perdit et impedit omnia coepta.

Totum.

Stant legiones hic ferro mortique paratae.
Iam litui clari concursus signa dederunt.

CLXXIX.

Syllaba prior.

Si tibi iter facienti dux est syllaba nostra,
Circulus est, quem facis.

Syllaba posterior.

Nunc sum longus, nunc sum curtus. Testificari
Nonne id equi possunt?

Totum.

Si quid narrant nobis, Totum vix tolerandum
est.

CLXXX.

Syllabae duae priores.

Specta nos! Deducere filum disce puella!

Syllabae tres posteriores.

Craffum faccos, sed subtile indusia praebet.

Totum.

Vobis, non nobis, textrices, textis huncce

Pannum, quem quaevis mulier contemnit et odit.

CLXXXI.

Syllabae duae priores.

Arbor nos fructus fert; quas vis, elige ru-
bras

Aut nigras. Trahimus nonnullae nobile nomen
A corde.

Syllabae duae posteriores.

Me velis haurire ex fonte, et vitare paludes;
Sic valetudo poscit.

Totum.

Me bibe, sed non ut relevare sitim velis; ut tu
Corrobores stomachum, bibe, et utere me medi-
cina.

CLXXXII.

Syllaba prior.

„Vae pedibus! nam crudelis dolor ardet
 in illis,
 „Quem procreavit Bacchus cum Venere.“ Ecce
 parentes
 Illustres! Patientia te decet. Abstine questu.

Syllabae duae posteriores.

Displicuit res publica pulchris floribus olim.
 Elegerunt me reginam.

Totum.

Inter flores hortus monstrat me quoque. Mon-
 stro
 (Sum magna) ipsam me.

CLXXXIII.

Syllaba prior.

Hoc nomen fert solennis saltatio. Saltant
Nunc fine nunc cum larvis, et laeto pede pul-
fant
Terram.

Syllaba posterior.

Quis propriam non portat? Tu porta alterius, si
Vis bonus et pius esse. Avis haec est tempore
nostro

Rara.

Totum.

Hoc oneratur navis, ne gravitate carens sit.

CLXXXIII.

Syllaba duae priores et syllaba posterior.

Dic mihi, sunt sine Posteriori nonne
 Priores
 Commiserandi? Quid iuvat unus, si caput illum
 Possidet? Huic equis, haud parebit.

Totum.

Quaeras! Invenies nos in redolentibus hortis.

CLXXXV.

Syllabae duae priores.

Si iam quivis stagnans ficcatur lacus una,
Quid tum, si celebraret connubialia festa,
Et plures generentur?

Teste Aesopo, ranarum fuit haecce quaerela.

Syllabae tres posteriores.

Nunc est lux, et vos debetis nunc operari,
Mox haec in vos irruet,

Totum.

Olim tales effundebant pectore questus:
Eheu! se, lux publica mundi subtrahit orbi;
Ecce, minatur et ora tegit velamine nigro.
Astronomi docti rem miram nos docuerunt.

CLXXXVI.

Syllaba prior.

Quilibet indiget hoc; ast permultis nimis uti
Illo consueti sunt; hinc pingues stupidique
Fiunt.

Syllaba posterior.

Quilibet indiget hoc; ast permulti nimis uti
Illo consueti sunt; hinc fiunt titubantes.

Totum.

Interdum datur, ut nequeant sentire dolores.

CLXXVII.

Syllaba prior.

Si venti vastos volvunt ad sidera fluctus,
Portum quaerens defereret me nauta libenter.

Syllabae duae posteriores.

Ne foveas serpentem, frigore si igit illa.
Hic calefacta necabit morfu mortifero te.

Totum.

Pars pelagi est, penetrans in littoris oram.

CLXXXVIII.

Syllaba prior.

Nonne docet vos experientia, quod docet
Doctor maximus, aerumnam propriam esse cui-
que
Nostrum?

Syllaba posterior.

Qui benefecit propter me, virtute carebat
Pura. Tu benefac, quia lex virtutis id abs te
Postulat.

Totum.

Ecce, laborant pro te, quare illis minuis me?
Scito! peccatum est, quod in aethera clamat.

CLXXXIX.

Syllaba prior.

„Sordida sum, me quis lavat?“ Altera.
Plangere noli.

Syllaba posterior.

Alter (sive est interdum altera) cui datur hicce.

Totum.

Admittuntur ad hunc. Se credunt esse beatos.

CLXXX.

Syllaba prior.

Huic regno dominatur callidus ille Cupido.
Omnes solus vincit, non ille indiget ullo
Milite.

Syllabae duae posteriores.

Huic regnanti opus est autem armato agmine
magno,
Si vult vincere.

Totum.

Nunc vincit, nunc vincitur, ut mutabile
fatum
Fert in ludo.

CLXXXI.

Syllaba prior et posterior cum Toto.

In fovea dormit Prior, et Totum fodit,
usque

Invenit illum. Nunc pugnatur pugna cruenta.

Scito: Posterior genus est, species vero To-
tum.

CLXXXII.

Syllaba prior.

Urbes per me interdum munitae capiuntur.
Innumerus numerus cadit intra moenia et extra.

Syllaba posterior.

Natura est mater mea; plures sunt mihi patres.
En! primo me procreat Aeolus arte creatus.
Tum me gignunt (fertilis est grex) qui nova
narrant.

Tandem gignit inops me, qui se veste superba
Vestit. Restat turpis praeterea pater, ast non
Nomino. Me pudet eius.

Totum.

Exitium faevus terris pelagoque minatur.

CLXXXIII.

Syllaba prior.

Eft animae carcer, fed post obitum effugit
illa.

Syllabae duae posteriores.

Hic vehit, ac vehitur fimul, expectatque pecu-
niam

Pro ftudio atque labore. Ut maturetque iter,
illi

Plus, quam mos eft, promittas; nam qui bene
inungit,

Is vehitur bene.

Totum.

Barbiger hic eft rector equorum, flectit habenas,
Et fedet alte in curru Principis.

CLXXXIII.

Syllabae duae priores.]

Aspice nos attente; nata sumus sine matre,
Est truncus pater, obstetrix vero ferra.

Syllabae tres posteriores.

Mens mihi ferrea, non in eo, non ex eo, si non
Cogor.

Totum.

Hoc tibi suadeo: Si non vult intrare priores,
Tu ferias caput eius.

CLXXXV.

Syllaba prior.

Nil est latius.

Syllaba posterior.

Et levius nil.

Totum.

Evome suavem
Odorem ex me.

CLXXXVI.

Syllaba prior.

Dat natura priorem, ut nos placidam capiamus

Syllabae duae posteriores.

Omnes posteriorem.

Totum.

Iure infelix dicitur ille

Toto qui caret.

CLXXXVII.

Syllaba prior.

Hunc qui sentit (multi plangunt) is patiens
fit;

Semper fortior est, qui vexat eum.

Syllabae duae posteriores.

Et sceleris purus me commisisse fatetur.

Totum.

Dele, destrue me, quam primum natus ego sum;
Confestim innumeros alias gigno, similes qui
Sunt mihi.

CLXXXIII.

Syllaba prior.

Posterius (quis nescit?) non est quaelibet
harum.

Syllabae duae posteriores.

Harum quaelibet est cupida, ut fiat prius;
ergo

Totum.

O carissima! cura ut posterius maneas. Mox
Forte prius fieri potes.

CLXXXVIII.

Syllabae duae priores.

Vivebant; vixerunt; vixerat unus et eius
 Uxor primo. Patribus his et matribus usus
 Sum.

Syllaba posterior.

Qui meruit bene de illo aut hoc, aut de patria
 illum

Hic decet omnino. Ast si quis nulli benefecit,
 Illique a nulla parte est memorabile nomen,
 Attamen est inflatus per me; mente carens est.

Totum.

„Cur ventosus fastus agit te? Forsitan est, quod
 „Magnas res gessisti?“ Non. Atavi.

CC.

Syllaba prior.

Posterius cane grato, quisquis es, ore
priori.

Syllaba posterior.

Ipse tibi cane nunquam; cantus is est odiosus.

Totum.

Est praeconium in ore hominum quorumlibet.

O si

Quovis tempore cor sincerum diceret illud!

CCI.

Syllaba prior.

Qui venit sic, inter primos non fuit ille.

Syllaba posterior.

Haec quod iam comperta est, hoc abscondere
stultum est.

Totum.

Certe erit incorruptus iudex hicce futurus.
Verum dicere non metuet de regibus ille.

A.	Seite
Abendstern	57
Abtritt	171
Ackermann	134
Addresscalender	155
Affefliebe	7
Ameiseney	43
Ameisenhaufe	80
Ahnenstolz	228
Augensprache	81

B.	
Bachstelze	132
Ballast	212
Baumschule	46
Baumwolle	131
Bettflasche	4
Bilderbibel	12
Billiardkugel	192
Blumentopf	121
Brautiunger	227
Bretternagel	223

B.	Seite
Brillenfutteral	148
Brodkorb	6
Brückenkopf	33
Buchdruckerey	15
Bürgermilitär	120
Busenfreund	113
Butterfass	178

C.	
Citronenbaum	191

D.	
Dachshund	220
Damenbrett	182
Dintenfass	130
Dorfbader	28
Dorfpfarrer	84
Druckfehler	226

E.	
Ehescheidung	101
Ehrenpforte	102

E.

	Seite
Eiszapfen	51
Eulenspiegel	69

F.

Fastenspeise	179
Fastenzeit	38
Federbusch	161
Feenmärchen	150
Feldhuhn	175
Feldschlange	9
Felleisen	52
Felsenkeller	197
Fensterscheibe	117
Fernrohr	193
Feuerspritze	181
Fingerhut	22
Fischotter	147
Flohstich	97
Freudenthränen	2
Freymaurerloge	63
Fuchsschwanz	75

G.

Gaisbock	31
Geizhals	109

G.

	Seite
Geldmangel	78
Generalpardon	140
Gevatterbrief	149
Gewitterwolke	96
Gichtrose	211
Gluckhenne	54 u. 55
Götzenbild	142
Goldgrube	189
Gottlob!	229
Grabschrift	73
Grabstein	139
Grasmücke	122
Grosmuth	205
Grosvater	18

H.

Haarwachs	195
Handkuss	218
Handschuh	11
Hausrath	98
Heimweh	198
Herzkönig	219
Hexentanz	153
Hirnschaale	61
Hochzeit	44
Hufeisen	162

I.

	Seite
Jahrhundert	170
Jammerthal	64
Judaskuss	36

K.

Kaffeeschaale	67
Kartenspiel	95
Kegelbahn	53
Kirschenwasser	210
Knöpfloch	26
Krebsaugen	111
Küchenzettel	184
Kupfergeld	32

L.

Lammschaf	133
Laubfrosch	168
Leibarzt	88
Leibkutscher	222
Linien Schiff	91
Luftschiff	118

M.

Mantelsack	173
Marktschreyer	157

M.

	Seite
Maulthier	152
Maulwurf	65
Mausfalle	105
Meerbusen	216
Meerschäum	224
Messerspitze	199
Mitgift	177
Morgenlied	1
Morgenstern	56
Morgenstunde	166
Mundkoch	82
Musenalmanach	136
Mutterwitz	30

N.

Nachtlicht	114
Nachtruhe	225
Nachwelt	230
Nasenweisheit	185
Neulicht	76
Nordschein	165

O.

Ochsenfleisch	127
Oelzweig	141
Ofengabel	167

O.	Seite
Ohrenring	60
Ohrfeigen	87
Ohrlöffelchen	159
Orgelpfeife	200

P.	
Perlenmutter	137
Perückenstock	190
Pferchkarren	183
Platzregen	203
Posthorn	104
Pudelnärrisch	112

R.	
Rathhaus	99
Rauchkerzchen	160
Regenbogen	21
Richterstuhl	27
Rittersporn	213
Rosenkranz	180
Rosskäfer	94

S.	
Salzfass	196
Sandbank	48
Sanduhr	95

S.	Seite
Sauerkraut	39
Sauiaagd	25
Schaamröthe	206
Schachspiel	93
Schädellehre	158
Schanzenlaufer	20
Scheintodter	176
Schildwache	24
Schlachtordnung	207
Schlafhaube	90
Schlaftrunk	215
Schlüsselblumen	185
Schneegans	14
Schutzblattern	34
Schwanengesang	172
Schweizerkuh	126
Seelenruhe	188
Seekrieg	163
Sommerkleid	123
Sonnenblume	23
Sonnenfinsterniss	214
Spassvogel	5
Spinnengewebe	209
Spitzbubenbande	58
Steckenpferd	116
Stegreif	89

S.	Seite
Steinbock	143
Stockfisch	17
Stosseufzer	204
Streusandbüchse	129
Strumpfband	19
Sturmwind	221

T.	Seite
Tafelzimmer	151
Tagdieb	107
Taglohn	217
Tanzbär	201
Thurmknopf	8

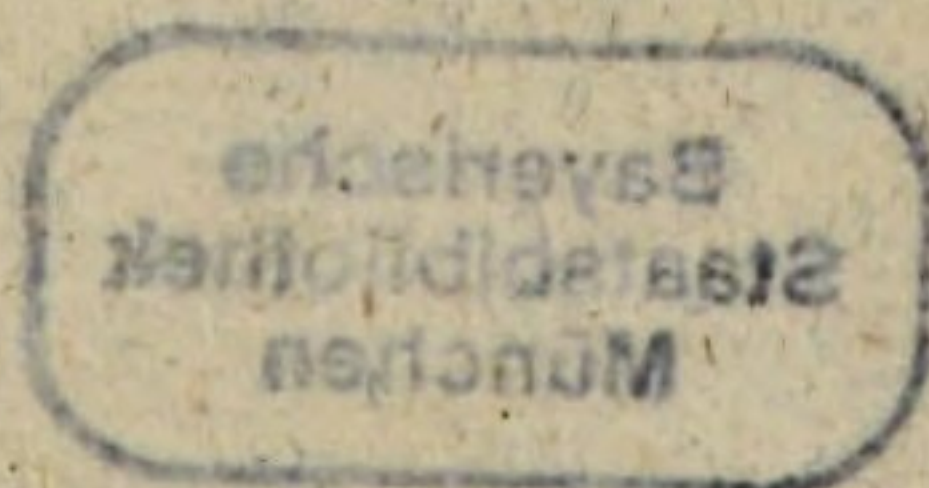
U.	Seite
Umschweif	208
Unmensch	100
Unteraufschlager	187
Ursprung	194

V.	Seite
Vogelbauer	145

V.	Seite
Vollmond	77
Vormauer	125

W.	Seite
Waldhorn	138
Wassermann	144
Weiberlist	42
Weinberg	74
Weltweisheit	40
Wespennest	108
Wetterglas	106
Windhund	71
Windmühle	135
Windstille	92
Winterkleid	124
Wolfgang	202

Z.	Seite
Zaunkönig	49
Zuckerhut	85

Errata.

Seite

- 39 Abscidunt — Abscindunt
77 teramque — terramque
84 possim — passim
85 Sincere. Tibi — Sincere tibi
90 Att — Attamen est mihi amica.
92 magnos — magnus
163 viscebant. — visebant.
178 Tunc — Num tu
199 Syllabae tres posteriores. — Sylla-
bae duae posteriores.
-

Vogelsang, Johann J.

Aenigmata

Nördlingen 1810

L.eleg.m. 820

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10577080-4